

Bryssel den 28 januari 2016
(OR. en)

5463/16

**Interinstitutionellt ärende:
2012/0010 (COD)**

**DATAPROTECT 4
JAI 46
DAPIX 14
FREMP 6
COMIX 40
CODEC 56**

I/A-PUNKTSNOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Föreg. dok. nr:	15360/15
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om skydd för enskilda personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter [första behandlingen] - Politisk överenskommelse

INLEDNING

1. Kommissionen lade den 25 januari 2012 fram ett förslag till ett heltäckande uppgiftsskyddspaket bestående av
 - ett förslag till allmän uppgiftsskyddsförordning, som är avsedd att ersätta 1995 års uppgiftsskyddsdirektiv (före detta första pelaren),
 - det ovannämnda förslag till direktiv om skydd för enskilda personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter i syfte att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter, som är avsett att ersätta 2008 års rambeslut om uppgiftsskydd (före detta tredje pelaren).

2. Syftet med uppgiftsskyddsdirektivet är att säkerställa en konstant och hög skyddsnivå och att underlätta det fria flödet av personuppgifter inom området för straffrättsligt samarbete och polissamarbete.
3. Europaparlamentet antog sin ståndpunkt vid första behandlingen av förslaget till uppgiftsskyddsdirektiv den 12 mars 2014 (7428/14).
4. Rådet godkände den 8 oktober 2015 en allmän riktlinje (12555/15) om uppgiftsskyddsdirektivet, varigenom ordförandeskapet gavs mandat att inleda trepartsmöten med Europaparlamentet.
5. Efter fem trepartsmöten som hållits sedan oktober 2015 nådde ordförandeskapet och företrädarna för Europaparlamentet med kommissionens hjälp en överenskommelse om den övergripande kompromisstexten.
6. Vid sitt möte den 16 december godkände Coreper den text som blev resultatet av trepartsmötet den 15 december 2015.
7. Den 17 december röstade Europaparlamentets LIBE-utskott vid ett extra sammanträde för den text som man kommit överens om vid trepartsmötet. Samma dag mottog Corepers ordförande en skrivelse från LIBE-utskottets ordförande (15361/15), där han meddelade att han skulle rekommendera LIBE-utskottet och plenum att, med förbehåll för juristlingvisternas slutgranskning, godkänna den överenskommelse som nåtts under trepartsmötet utan ändringar.
8. Vid sitt möte den 18 december 2015 bekräftade Coreper texten i syfte att nå en överenskommelse (15360/15).
9. Coreper uppmanas att rekommendera rådet att anta en politisk överenskommelse om uppgiftsskyddsdirektivet enligt bilagan till denna not.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om skydd för enskilda personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 16.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Skyddet av fysiska personer vid behandling av personuppgifter är en grundläggande rättighet. Artikel 8.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 16.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt garanterar var och en rätten till skydd av de personuppgifter som rör honom eller henne.

¹ EUT C 192, 30.6.2012, s. 2.

- (2) Principerna och reglerna för skyddet av enskilda personer vid behandling av deras personuppgifter bör, oavsett medborgarskap eller hemvist, respektera deras grundläggande fri- och rättigheter, främst deras rätt till skydd av personuppgifter. Detta bör bidra till att skapa ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (3) Den snabba tekniska utvecklingen och globaliseringen har ställt oss inför nya utmaningar vad gäller skyddet av personuppgifter. Omfattningen på datadelning och insamling av uppgifter har ökat enormt. Teknik gör det möjligt att i en aldrig tidigare skådad omfattning använda personuppgifter i verksamheter såsom förebyggande, utredning, avslöjande och lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder.
- (4) Detta gör det nödvändigt att underlätta det fria flödet av uppgifter mellan behöriga myndigheter för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive skydda mot eller förebygga hot mot den allmänna säkerheten inom unionen, samt överföringar till tredjeländer och internationella organisationer, och samtidigt säkerställa en hög skyddsnivå för personuppgifter. Denna utveckling kräver en stark och mer sammanhängande ram för uppgiftsskyddet inom unionen, uppbackad av kraftfullt tillsynsarbete.
- (5) Europaparlamentets och rådet direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter² är tillämpligt på all behandling av personuppgifter som förekommer i medlemsstaterna, såväl inom den offentliga som inom den privata sektorn. Det är emellertid inte tillämpligt på behandling av personuppgifter ”som utgör ett led i en verksamhet som inte omfattas av gemenskapsrätten”, t.ex. verksamhet på områdena för straffrättsligt samarbete och polissamarbete.

² EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (6) Rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete³ är tillämpligt på områdena för straffrättsligt samarbete och polissamarbete. Tillämpningsområdet för detta rambeslut begränsas till behandlingen av sådana personuppgifter som överförs eller görs tillgängliga mellan medlemsstaterna.
- (7) Att garantera en enhetlig och hög nivå på skyddet av enskildas personuppgifter och underlätta utbytet av personuppgifter mellan behöriga myndigheter i medlemsstaterna är av avgörande betydelse för att säkerställa ett effektivt straffrättsligt samarbete och polissamarbete. Därför bör skyddet av enskildas fri- och rättigheter i samband med behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive skydda mot samt förebygga hot mot den allmänna säkerheten, vara likvärdigt i alla medlemsstater. Ett effektivt skydd av personuppgifter i hela unionen förutsätter att de registrerades rättigheter stärks och att skyldigheterna för dem som behandlar sådana uppgifter ökar, men också likvärdiga befogenheter för att övervaka och säkerställa efterlevnaden av bestämmelserna om skydd av personuppgifter i medlemsstaterna.
- (8) Enligt artikel 16.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ankommer det på Europaparlamentet och rådet att fastställa bestämmelser om skydd för enskilda personer när det gäller behandling av personuppgifter samt om det fria flödet för sådana uppgifter.
- (9) Med stöd av denna grund fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning EU/XXX om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (allmän uppgiftsskyddsförordning) allmänna bestämmelser om skydd av enskilda i samband med behandling av personuppgifter och om det fria flödet för sådana uppgifter inom unionen.

³ EUT L 350, 30.12.2008, s. 60.

- (10) I förklaring 21 om skydd av personuppgifter på området för straffrättsligt samarbete och polissamarbete, som är fogad till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget, bekräftade konferensen att det med hänsyn till dessa områdens särart kan komma att bli nödvändigt att anta särskilda regler om skydd av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter på områdena för straffrättsligt samarbete och polissamarbete med stöd av artikel 16 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (11) Ett särskilt direktiv bör således vara anpassat till dessa områdens särart och innehålla bestämmelser om skydd för enskilda i samband med behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive skydda mot samt förebygga hot mot den allmänna säkerheten. Sådana behöriga myndigheter kan omfatta inte bara offentliga myndigheter såsom rättsliga myndigheter, polis eller andra brottsbekämpande myndigheter, utan också alla andra organ eller enheter som genom nationell lagstiftning har anförtrotts myndighetsutövning enligt detta direktiv. Emellertid ska förordning EU/XXX tillämpas när ett sådant organ eller en sådan enhet behandlar personuppgifter för andra ändamål än de ändamål som avses i detta direktiv. Således gäller förordning EU/XXX i fall då ett organ/en enhet samlar in personuppgifter för andra ändamål och behandlar dessa personuppgifter ytterligare för att iaktta sina rättsliga skyldigheter; t.ex. i de fall finansinstitut i syfte att utreda, avslöja eller lagföra brott behåller vissa uppgifter som de behandlar, och endast tillhandahåller dessa uppgifter för behöriga nationella myndigheter i särskilda fall och i enlighet med nationell lagstiftning. Ett organ eller en enhet som behandlar personuppgifter för sådana myndigheters räkning inom detta direktivs tillämpningsområde bör vara bundet av ett avtal eller annan rättsakt och de bestämmelser som är tillämpliga på registerförare enligt detta direktiv, medan tillämpningen av förordning EU/XXX förblir opåverkad när det gäller registerförarens behandlingsverksamhet som faller utanför detta direktivs tillämpningsområde.

(11a) Polisens och andra brottsbekämpande myndigheters verksamhet är främst inriktad på att förebygga, utreda, avslöja och lagföra brott, och innefattar bland annat polisverksamhet, där man inte på förhand vet om det inträffade utgör ett brott eller inte. Sådan verksamhet kan också innefatta myndighetsutövning genom vidtagande av tvångsåtgärder vid demonstrationer, större idrottsevenemang och upplopp. Den verksamhet som utförs av de ovannämnda myndigheterna omfattar också upprätthållande av lag och ordning som en uppgift som anförtros åt polisen eller andra brottsbekämpande myndigheter när det är nödvändigt för att skydda mot samt förebygga hot mot den allmänna säkerheten och mot lagligen skyddade grundläggande samhällsintressen som kan leda till ett brott. Medlemsstaterna får åt behöriga myndigheter anförtro andra uppgifter som inte nödvändigtvis utförs för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott, inklusive skydda mot och förebygga hot mot den allmänna säkerheten, så att behandlingen av personuppgifter för dessa andra ändamål, i den mån den omfattas av unionsrätten, faller inom tillämpningsområdet för förordning EU/XXX.

(11aa) Begreppet brott i den mening som avses i detta direktiv bör utgöra ett självständigt begrepp i EU-lagstiftningen enligt domstolens tolkning.

(11b) Eftersom detta direktiv inte bör tillämpas på behandling av personuppgifter som utgör ett led i en verksamhet som inte omfattas av unionsrätten, bör sådan verksamhet som rör nationell säkerhet, verksamhet som utförs av byråer och organ som hanterar nationella säkerhetsfrågor och medlemsstaternas behandling av personuppgifter när de utför verksamhet som omfattas av del V kapitel 2 i fördraget om Europeiska unionen inte betraktas som verksamhet som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde.

- (12) För att säkerställa en enhetlig skyddsnivå för enskilda genom rättsligt verkställbara rättigheter i hela unionen och undvika avvikelser som hämmar utbytet av personuppgifter mellan behöriga myndigheter, bör direktivet innehålla harmoniserade bestämmelser om skydd och fri rörlighet för personuppgifter som behandlas för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive skydda mot samt förebygga hot mot den allmänna säkerheten. Tillnärmningen av medlemsstaternas lagstiftningar bör inte leda till några försämringar i det uppgiftsskydd de tillhandahåller, utan i stället ha till syfte att garantera en hög skyddsnivå inom unionen. Inget ska hindra medlemsstaterna från att föreskriva starkare skyddsåtgärder än dem som fastställs i detta direktiv för skyddet av den registrerades fri- och rättigheter med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter.
- (13) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av principen om allmänhetens rätt att få tillgång till offentliga handlingar. Enligt förordning EU/XXX får personuppgifter i offentliga handlingar som förvaras av en offentlig myndighet eller ett offentligt organ eller ett privat organ för utförande av en arbetsuppgift av allmänt intresse lämnas ut av myndigheten eller organet i enlighet med den unionslagstiftning eller den nationella lagstiftning som den offentliga myndigheten eller det offentliga organet omfattas av, för att jämka samman allmänhetens rätt att få tillgång till offentliga handlingar med rätten till skydd av personuppgifter.
- (14) Det skydd som ska tillhandahållas enligt detta direktiv bör gälla för fysiska personer, oavsett medborgarskap eller hemvist, vid behandling av deras personuppgifter.
- (15) Skyddet av enskilda bör vara tekniskt neutralt och inte vara beroende av den teknik som används, eftersom detta skulle skapa en allvarlig risk för att reglerna kringgås. Skyddet av enskilda bör vara tillämpligt på både automatiserad och manuell behandling av personuppgifter, om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i ett register. Akter eller grupper av akter, liksom deras försättsblad, som inte är ordnade enligt särskilda kriterier, bör inte omfattas av detta direktiv.

- (15a) Förordning (EG) nr 45/2001⁴ är tillämplig på den behandling av personuppgifter som sker i unionens institutioner, organ och byråer. Förordning (EG) nr 45/2001 och de av unionens övriga rättsliga instrument som är tillämpliga på sådan behandling av personuppgifter bör anpassas till principerna och bestämmelserna i förordning EU/XXX.
- (15b) Detta direktiv bör inte hindra medlemsstaterna från att i nationell straffprocesslagstiftning ange vilken behandling och vilka förfaranden för behandling som berörs när det gäller domstolars och andra rättsliga myndigheters behandling av personuppgifter, särskilt när det gäller personuppgifter som ingår i ett domstolsbeslut eller i protokoll avseende straffrättsliga förfaranden.
- (16) Principerna för uppgiftsskyddet bör gälla all information som rör en identifierad eller identifierbar fysisk person. Vid bedömningen av huruvida en fysisk person är identifierbar bör man ta hänsyn till alla hjälpmedel som den registeransvarige eller någon annan person rimligen kan komma att använda för att direkt eller indirekt identifiera vederbörande. För att fastställa om hjälpmedel med rimlig sannolikhet kan komma att användas för att identifiera vederbörande bör man ta i beaktande samtliga objektiva faktorer som kostnader och tidsåtgång för identifiering, med beaktande av såväl tillgänglig teknik vid tidpunkten för behandlingen som den tekniska utvecklingen. Principerna för uppgiftsskyddet bör därför inte gälla för anonyma uppgifter, vilket är uppgifter som inte hänför sig till en identifierad eller identifierbar fysisk person, eller för uppgifter som anonymiserats på ett sådant sätt att den registrerade inte längre är identifierbar.

⁴ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (16a) Offentliga myndigheter till vilka uppgifter lämnas ut i enlighet med en rättslig skyldighet för utövandet av deras officiella uppdrag, såsom skatte- och tullmyndigheter, finansutredningsgrupper, oberoende administrativa myndigheter eller finansmarknadsmyndigheter med ansvar för reglering och tillsyn av värdepappersmarknader, ska inte betraktas som mottagare om de mottar uppgifter som är nödvändiga för att genomföra en särskild undersökning i allmänhetens intresse, i enlighet med unionslagstiftningen eller en medlemsstats lagstiftning. Offentliga myndigheters begäranden om att uppgifter ska lämnas ut bör alltid vara skriftliga och motiverade, läggas fram i enskilda fall och inte gälla hela register eller leda till att register kopplas samman. Sådana offentliga myndigheters behandling av uppgifter bör ske i överensstämmelse med de bestämmelser om uppgiftsskydd som är tillämpliga på behandlingsändamål.
- (16aa) Genetiska uppgifter bör definieras som personuppgifter som rör genetiska kännetecken för en enskild person som är nedärvda eller förvärvade, vilka ger unik information om denna enskilda persons fysiologi eller hälsa och framgår framför allt av en kromosom-, DNA- eller RNA-analys eller alla andra former av analyser som gör det möjligt att inhämta motsvarande information. Eftersom genetiska uppgifter är komplexa och känsliga finns det en stor risk för att den registeransvarige missbrukar och/eller återanvänder dem för olika ändamål. All diskriminering på grundval av genetiska särdrag bör i princip vara förbjuden.
- (17) Personuppgifter om hälsa bör innefatta alla uppgifter som hänför sig till en registrerad persons hälsotillstånd som ger information om den registrerades tidigare, nuvarande eller framtida fysiska eller psykiska hälsotillstånd, inbegripet uppgifter om den enskilda personen som samlats in inom ramen för registreringen för och tillhandahållandet av hälso- och sjukvårdstjänster till den enskilda personen i enlighet med direktiv 2011/24/EU, ett nummer, en symbol eller ett kännetecken som personen tilldelats för att entydigt identifiera denne för hälso- och sjukvårdsändamål, uppgifter som härrör från tester eller undersökningar av en kroppsdel eller kroppssubstans, däribland genetiska uppgifter och biologiska prover, eller andra uppgifter om t.ex. en sjukdom, ett funktionshinder, en sjukdomsrisk, sjukdomshistoria, klinisk behandling, eller den registrerades faktiska fysiologiska eller biomedicinska tillstånd oberoende av källan, såsom till exempel från en läkare eller annan sjukvårdspersonal, ett sjukhus, en medicinteknisk produkt eller ett diagnostiskt in vitro-test.

(17a) Samtliga medlemsstater är anslutna till Internationella kriminalpolisorganisationen (nedan kallad *Interpol*). För att kunna fullgöra sitt uppdrag mottar, lagrar och sprider Interpol uppgifter i syfte att hjälpa behöriga myndigheter att förebygga och bekämpa internationell brottslighet. Därför är det lämpligt att stärka samarbetet mellan Europeiska unionen och Interpol genom att främja ett effektivt utbyte av personuppgifter med respekt för de grundläggande fri- och rättigheterna vid automatisk behandling av personuppgifter. När personuppgifter överförs från Europeiska unionen till Interpol samt till länder som har delegerade medlemmar i Interpol bör detta direktiv gälla, framför allt bestämmelserna om internationella överföringar. Detta direktiv bör inte påverka de särskilda bestämmelserna i rådets gemensamma ståndpunkt 2005/69/RIF av den 24 januari 2005 om utbyte av vissa uppgifter med Interpol⁵ och rådets beslut 2007/533/RIF av den 12 juni 2007 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II).⁶

⁵ EUT L 27, 29.1.2005, s. 61.

⁶ EUT L 205, 7.8.2007, s. 63.

- (18) Varje behandling av personuppgifter måste vara laglig, korrekt och öppen i förhållande till berörda enskilda och endast genomföras för särskilda lagstadgade ändamål. Detta hindrar i sig inte brottsbekämpande myndigheter från att genomföra verksamhet såsom hemliga utredningar eller videoövervakning. Sådan verksamhet kan genomföras i syfte att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive skydda mot samt förebygga hot mot den allmänna säkerheten, förutsatt att verksamheten har fastställts i lag och utgör en nödvändig och proportionerlig åtgärd i ett demokratiskt samhälle med hänsyn tagen till den enskilda personens berättigade intressen. Uppgiftsskyddsprincipen om korrekt behandling är ett begrepp som är skilt från rätten till en rättvis rättegång enligt artikel 6 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och rätten till en opartisk domstol enligt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Enskilda bör göras medvetna om risker, regler, skyddsåtgärder och rättigheter i fråga om behandlingen av personuppgifter och om hur de kan utöva sina rättigheter med avseende på behandlingen. De specifika ändamål som uppgifterna behandlas för bör vara uttryckliga och legitima och ha bestämts vid den tidpunkt då uppgifterna samlades in. Uppgifterna bör vara adekvata och relevanta för de ändamål som uppgifterna behandlas för, vilket bl.a. innebär att de uppgifter som insamlats inte är orimligt omfattande och att de inte sparas längre än vad som är nödvändigt för det ändamål för vilket uppgifterna behandlas. Personuppgifter bör endast behandlas om syftet med behandlingen inte rimligen kan uppnås genom andra medel. För att säkerställa att uppgifter inte sparas längre än nödvändigt bör den registeransvarige införa tidsfrister för radering eller för regelbunden kontroll. Medlemsstaterna bör inrätta lämpliga skyddsåtgärder för personuppgifter som lagras under längre perioder, för arkivering i allmänhetens intresse eller för vetenskapliga, statistiska eller historiska ändamål.
- (19) Om behöriga myndigheter ska kunna förebygga, utreda och lagföra brott är det nödvändigt för dem att behandla personuppgifter som insamlats inom ramen för förebyggande, utredning och lagföring av specifika brott i ett bredare sammanhang för att utveckla förståelsen för kriminell verksamhet och göra kopplingar mellan olika upptäckta brott

- (19a) För att bibehålla behandlingens säkerhet och förhindra behandling som bryter mot detta direktiv bör personuppgifter behandlas på ett sätt som säkerställer en lämplig säkerhets- och konfidentialitetsnivå samt förhindrar obehörigt tillträde till eller obehörig användning av personuppgifter och den utrustning som används för behandlingen, med beaktande av tillgänglig teknik och den tekniska utvecklingen samt genomförandekostnader i förhållande till riskerna och vilken typ av personuppgifter som ska skyddas.
- (20) (...)
- (20a) Personuppgifter bör samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde och bör inte behandlas för andra ändamål än att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive skydda mot samt förebygga hot mot den allmänna säkerheten. Om samma eller en annan registeransvarig behandlar personuppgifter för ett ändamål som omfattas av detta direktiv men som inte är det ändamål som uppgifterna insamlades för, är behandlingen förenlig med villkoren om den har godkänts i enlighet med tillämpliga rättsliga bestämmelser och är nödvändig och står i proportion till det andra ändamålet.
- (21) Principen om uppgifters korrekthet bör tillämpas med hänsyn till vilken typ av behandling det är fråga om och syftet med denna. Särskilt i domstolsförfaranden baseras utsagor som innehåller personuppgifter på enskilda personers subjektiva uppfattning, och kan i vissa fall inte verifieras. Följaktligen bör inte korrekthetskravet röra korrektheten i en utsaga, utan endast det faktum att en viss utsaga har gjorts.
- (22) (...)

- (23) Behandling av personuppgifter på områdena för straffrättsligt samarbete och polissamarbete innebär av naturliga skäl att personuppgifter om olika kategorier av registrerade behandlas. Därför är det viktigt att i tillämpliga fall och i möjligaste mån göra en klar åtskillnad mellan personuppgifter om olika kategorier av registrerade, t.ex. brottsmisstänkta, brottsdömda och brottsoffer samt andra som berörs av ett brottmål, t.ex. vittnen, personer med relevant information eller personer med kontakter eller band till brottsmisstänkta och brottsdömda. Detta bör inte hindra tillämpningen av rätten till oskuldspresumtion som garanteras i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, tolkade enligt rättspraxis från Europeiska unionens domstol och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna.
- (24) De behöriga myndigheterna bör se till att personuppgifter som är felaktiga, ofullständiga eller inaktuella inte överförs eller görs tillgängliga. För att säkerställa såväl skydd för enskilda som korrekthet, fullständighet eller i vilken grad personuppgifterna är aktuella och tillförlitlighet i de personuppgifter som överförs eller görs tillgängliga bör de behöriga myndigheterna i möjligaste mån föra in nödvändiga uppgifter vid all överföring av personuppgifter.
- (24a) När det i detta direktiv hänvisas till nationell lagstiftning, en rättslig grund eller lagstiftningsåtgärd innebär detta inte nödvändigtvis en lagstiftningsakt antagen av ett parlament, utan att detta påverkar krav i den berörda medlemsstatens konstitutionella ordning; en sådan nationell lagstiftning, rättslig grund eller lagstiftningsåtgärd bör emellertid vara tydlig och precis, och dess tillämpning förutsägbar för dem som omfattas av den i enlighet med rättspraxis vid Europeiska unionens domstol och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna. Den nationella lagstiftning som reglerar behandlingen av personuppgifter inom tillämpningsområdet för detta direktiv bör åtminstone specificera målen, vilka personuppgifter som ska behandlas, behandlingens ändamål, förfarandena för att bevara personuppgifternas integritet och konfidentialitet samt förfarandena för förstöring av dem så att tillräckliga garantier mot risken för missbruk och godtycklighet ges.

(24b) Behöriga myndigheters behandling av personuppgifter i syfte att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott, verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive skydda mot samt förebygga hot mot den allmänna säkerheten, bör omfatta varje åtgärd eller kombination av åtgärder beträffande personuppgifter eller uppsättningar av personuppgifter som utförs i dessa syften, oberoende av om de utförs automatiserat eller ej, såsom insamling, registrering, organisering, strukturering, lagring, bearbetning eller ändring, framtagning, läsning, användning, justering eller sammanförande, begränsning, radering eller förstöring. Framför allt bör bestämmelserna i detta direktiv gälla personuppgifter som vid tillämpningen av detta direktiv överförs till en mottagare som inte omfattas av detta direktiv. Med sådana mottagare bör avses fysiska eller juridiska personer, myndigheter, institutioner eller andra organ som den behöriga myndigheten lagligen lämnar ut uppgifterna till. Om uppgifter ursprungligen samlats in av en behörig myndighet för något av detta direktivs ändamål, bör förordning EU/XXX vara tillämplig på behandlingen av dessa uppgifter för andra ändamål än de som anges i detta direktiv om behandlingen är godkänd enligt unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning. Framför allt bör bestämmelserna i förordning EU/XXX gälla överföring av personuppgifter för ändamål som inte omfattas av detta direktiv. Förordning EU/XXX bör gälla när personuppgifter behandlas av en mottagare som varken är eller agerar som behörig myndighet i den mening som avses i detta direktiv och som lagligen mottagit personuppgifter av en behörig myndighet. Vid tillämpningen av detta direktiv får medlemsstaterna också närmare ange tillämpningen av bestämmelserna i förordning EU/XXX på de villkor som anges i förordning EU/XXX.

(25) För att vara laglig bör behandlingen av personuppgifter enligt detta direktiv vara nödvändig för att utföra en arbetsuppgift av allmänt intresse som en behörig myndighet ansvarar för enligt unionslagstiftning eller nationell lagstiftning för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive skydda mot samt förebygga hot mot den allmänna säkerheten. Denna verksamhet bör omfatta skydd av intressen som är av grundläggande betydelse för den registrerade. Utförandet av uppgifterna att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott, som de behöriga myndigheterna institutionellt har tilldelats enligt lag, gör det möjligt för dem att kräva/beordra att enskilda personer ska efterleva de begäranden som gjorts. I detta fall bör den registrerades samtycke (enligt definitionen i förordning EU/XXX) inte utgöra någon rättslig grund för behöriga myndigheters behandling av personuppgifter. Om den registrerade är skyldig att fullgöra en rättslig förpliktelse har den registrerade inte någon genuin och fri valmöjlighet, och således kan den registrerades reaktion inte betraktas som en frivillig viljeyttring. Detta bör inte hindra medlemsstaterna från att i sin lagstiftning fastställa att den registrerade får tillåta behandling av sina personuppgifter vid tillämpning av detta direktiv, såsom DNA-testning inom ramen för brottsutredningar eller övervakning av var den registrerade befinner sig med elektronisk fotboja för verkställighet av straffrättsliga påföljder.

(25a) Medlemsstaterna bör föreskriva att om det i den unionslagstiftning eller den medlemsstats lagstiftning som är tillämplig på den överförande behöriga myndigheten fastställs särskilda villkor som under särskilda omständigheter är tillämpliga på behandlingen av personuppgifter, såsom till exempel användning av hanteringskoder, bör den överförande behöriga myndigheten informera den mottagare till vilken uppgifterna överförs om dessa villkor och om kravet att respektera dem. Sådana villkor kan till exempel innefatta att den mottagare till vilken uppgifterna överförs inte förmedlar uppgifterna vidare eller använder dem i andra syften eller inte informerar den registrerade vid begränsning av rätten till information utan förhandsgodkännande från den överförande behöriga myndigheten. Dessa skyldigheter gäller också för överföringar från den överförande behöriga myndigheten till mottagare i tredjeländer eller internationella organisationer. Medlemsstaterna bör föreskriva att den myndigheten inte får tillämpa dessa villkor på mottagare i andra medlemsstater eller på byråer och organ som inrättats i enlighet med avdelning V kapitlen IV och V i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, med undantag för sådana villkor som är tillämpliga på motsvarande överföringar av uppgifter inom den medlemsstat där den överförande behöriga myndigheten är belägen.

- (26) Personuppgifter som till sin natur är särskilt känsliga med hänsyn till grundläggande rättigheter och friheter förtjänar ett särskilt skydd eftersom behandling av sådana uppgifter kan innebära betydande risker för de grundläggande rättigheterna och friheterna. Dessa uppgifter bör även inbegripa personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, varvid användningen av termen "ras" i detta direktiv inte innebär att Europeiska unionen godtar teorier som söker fastställa förekomsten av skilda människoraser. Sådana uppgifter bör inte behandlas såvida inte behandlingen omfattas av lämpliga skyddsåtgärder för den registrerades lagstadgade fri- och rättigheter och medges i fall som är tillåtna enligt lag, eller behandlingen, om den ännu inte är tillåten enligt lag, är nödvändig för att skydda intressen som är av grundläggande betydelse för den registrerade eller en annan person, eller behandlingen rör uppgifter som på ett tydligt sätt har offentliggjorts av den registrerade. Lämpliga skyddsåtgärder för den registrerades fri- och rättigheter kan till exempel inbegripa möjligheten att samla in dessa uppgifter endast i samband med andra uppgifter om den berörda personen, lämplig säkring av de insamlade uppgifterna, striktare regler om tillgång till uppgifterna för den behöriga myndighetens personal, eller förbud mot att översända sådana uppgifter. Behandling av sådana uppgifter bör även tillåtas enligt lag när den registrerade uttryckligen har gett sitt samtycke i fall där uppgiftsbehandlingen är särskilt inkräktande för personerna. Den registrerades samtycke bör dock inte i sig utgöra någon rättslig grund för behöriga myndigheters behandling av sådana känsliga personuppgifter.
- (27) Den registrerade bör ha rätt att inte bli föremål för ett beslut angående bedömning av personliga aspekter rörande honom eller henne som uteslutande grundas på automatiserad behandling och som har negativa rättsliga följder för honom eller henne eller i betydande grad påverkar honom eller henne. Denna form av uppgiftsbehandling bör under alla omständigheter omfattas av lämpliga skyddsåtgärder, bl.a. skild information till den registrerade, rätt till personlig kontakt särskilt för framförande av egna synpunkter, erhållande av en förklaring för det beslut som fattats efter sådan bedömning eller rätten att motsätta sig beslutet. Profilerings som leder till diskriminering av enskilda på grundval av personuppgifter som till sin natur är särskilt känsliga med hänsyn till grundläggande rättigheter och friheter bör förbjudas på de villkor som fastställs i artiklarna 21 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

- (28) För att den registrerade ska kunna utöva sina rättigheter bör all information som riktar sig till denne vara lättåtkomlig, t.ex. via den registeransvariges webbplats, och lättbegriplig, vilket innebär att ett klart och tydligt språk ska användas. Denna information bör anpassas till de behov som sårbara människor, t.ex. barn, har.
- (29) Det bör finnas arrangemang som underlättar för de registrerade att utöva sina rättigheter enligt de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv, bl.a. rutiner för att kostnadsfritt begära tillgång till sina personuppgifter liksom rättelse, radering och begränsning av dessa. Registeransvariga bör vara skyldiga att besvara en begäran från den registrerade utan onödigt dröjsmål, om inte de registeransvariga tillämpar begränsningar av den registrerades rättigheter i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv. Om en begäran är uppenbart ogrundad eller orimlig, som i fall då en registrerad utan skäl och vid upprepade tillfällen begär uppgifter eller om denne missbrukar sin rätt till information genom att exempelvis i sin begäran tillhandahålla felaktig eller missvisande information, kan den registeransvarige dessutom ta ut en rimlig avgift eller vägra att tillmötesgå begäran.
- (29a) När den registeransvarige begär att ytterligare information som är nödvändig för att bekräfta den registrerades identitet ska tillhandahållas bör denna information endast behandlas för detta specifika ändamål och inte lagras längre än vad som krävs för detta specifika ändamål.
- (30) Åtminstone följande information bör göras tillgänglig för den registrerade: Vem som är registeransvarig, att behandling sker, syftena med behandlingen, rätten att anföra klagomål och förekomsten av rättigheten att av den registeransvarige begära tillgång till samt rättelse, radering eller begränsning av behandlingen. Informationen skulle kunna finnas på den behöriga myndighetens webbplats. Dessutom bör den registrerade, i specifika fall och för att göra det möjligt för honom eller henne att utöva sina rättigheter, informeras om behandlingens rättsliga grund och om hur länge uppgifterna kommer att lagras, i den utsträckning som den ytterligare informationen är nödvändig – med hänsyn tagen till de särskilda omständigheter under vilka personuppgifterna behandlas – för att garantera en korrekt behandling när det gäller den registrerade.
- (31) (...)

- (32) Fysiska personer bör ha rätt att få tillgång till uppgifter som insamlats om dem samt att på enkelt sätt och med rimliga intervall kunna utöva denna rätt för att hålla sig underrättade om att behandling sker och kunna kontrollera att den är laglig. Därför bör varje registrerad ha rätt att känna till och underrättas om i synnerhet de ändamål för vilka uppgifterna behandlas, hur länge behandlingen kommer att pågå och vilka som kommer att få del av uppgifterna, inbegripet mottagare i tredjeländer. Om denna underrättelse omfattar information om personuppgifternas ursprung bör denna information inte avslöja fysiska personers identitet, framför allt konfidentiella källor. För att denna rättighet ska respekteras är det tillräckligt att den registrerade innehar en komplett sammanfattning av dessa uppgifter i begripligt format, det vill säga ett format som gör det möjligt för den registrerade att få kännedom om dessa uppgifter och kontrollera att de är korrekta och behandlade i enlighet med detta direktiv så att den sökande, när det är tillämpligt, kan utöva de rättigheter som han eller hon tilldelas enligt detta direktiv. En sådan sammanfattning skulle kunna tillhandahållas i form av en kopia av de personuppgifter som håller på att behandlas.
- (33) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att genom lagstiftning vidta åtgärder som innebär att informationen till de registrerade personuppgifter senareläggs, begränsas eller utelämnas eller att deras tillgång till deras personuppgifter helt eller delvis begränsas, i den utsträckning och så länge som en sådan åtgärd utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle med hänsyn tagen till den berörda enskilda personens grundläggande rättigheter och berättigade intressen, och syftet är att förebygga obstruktion av officiella eller rättsliga utredningar, undersökningar eller förfaranden, undvika menlig inverkan på förebyggande, upptäckt, utredning eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder, skydda allmän eller nationell säkerhet eller skydda andra personers fri- och rättigheter. Den registeransvarige bör genom en konkret och individuell granskning i varje enskilt fall bedöma om rätten till tillgång delvis eller helt bör begränsas.
- (34) Varje vägran att ge den registrerade tillgång till sina uppgifter och varje begränsning av sådan tillgång bör i princip meddelas den registrerade skriftligen och inkludera de faktiska eller rättsliga skäl som beslutet grundar sig på.

(34a) Varje begränsning av den registrerades rättigheter måste vara förenlig med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, tolkade enligt rättspraxis från Europeiska unionens domstol och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, och i synnerhet respektera kärnan i dessa rättigheter och friheter.

(35) (...)

(36) Fysiska personer bör ha rätt att få felaktiga personuppgifter som rör dem rättade, särskilt faktauppgifter, samt rätt att få dem raderade om behandlingen av sådana uppgifter inte är förenlig med bestämmelserna i detta direktiv. Rätten till rättelse bör emellertid inte påverka exempelvis innehållet i ett vittnesmål. En fysisk person bör också ha rätt till begränsning av behandling när han eller hon bestrider korrektheten av en personuppgift och det inte kan fastställas huruvida denna är korrekt eller när personuppgiften måste sparas som bevisning. Framför allt bör personuppgifter begränsas snarare än raderas om det i ett visst fall finns rimliga skäl att anta att en radering skulle kunna påverka den registrerades legitima intressen. I ett sådant fall bör begränsade uppgifter endast behandlas för det ändamål som hindrade att de raderades. Behandling av personuppgifter kan exempelvis begränsas genom att man flyttar de valda uppgifterna till ett annat databehandlingssystem, till exempel för arkivering, eller gör de valda uppgifterna otillgängliga. I automatiserade register bör begränsningen av personuppgifter i princip ske med tekniska medel. Att behandlingen av personuppgifter är begränsad bör anges inom systemet på sådant sätt att det tydligt framgår att behandlingen av personuppgifterna är begränsad. Sådan rättelse, radering eller begränsning av behandlingen bör meddelas till de mottagare till vilka uppgifterna har lämnats ut och till de behöriga myndigheter från vilka de oriktiga uppgifterna härrörde. De registeransvariga bör också avstå från vidare spridning av sådana uppgifter.

- (36a) Om en registeransvarig nekar en registrerad dennes rätt till information, tillgång, rättelse, eller radering eller till begränsning av behandlingen bör den registrerade ha rätt att begära att den nationella tillsynsmyndigheten kontrollerar behandlingens laglighet. De registrerade bör informeras om denna rättighet. När en tillsynsmyndighet agerar för de registrerades räkning, bör tillsynsmyndigheten informera dem åtminstone om att tillsynsmyndigheten har utfört alla nödvändiga kontroller eller översyner. Tillsynsmyndigheten bör också informera de registrerade om rätten att begära rättslig prövning.
- (36aa) När personuppgifter behandlas inom ramen för en brottsutredning eller domstolsförfaranden vid brottmål, får utövandet av rätten till information, tillgång, rättelse och radering samt till begränsning av behandlingen säkerställas i enlighet med nationella bestämmelser om rättsliga förfaranden.
- (37) Registeransvariga bör åläggas ansvaret för all behandling av personuppgifter som de utför eller som utförs på deras vägnar. Framför allt bör registeransvariga vara skyldiga att vidta vederbörliga och effektiva åtgärder och kunna visa att behandlingen är förenlig med detta direktiv. I samband med dessa åtgärder bör behandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål samt riskerna för de enskildas fri- och rättigheter beaktas. De åtgärder som den registeransvarige vidtar bör omfatta utarbetande och genomförande av särskilda skyddsåtgärder för behandling av personuppgifter om sårbara personer, t.ex. barn.

- (37a) Risker för registrerades rättigheter och friheter, av varierande sannolikhetsgrad och allvar, kan uppkomma till följd av uppgiftsbehandling som skulle kunna medföra fysiska, materiella eller ideella skador, i synnerhet om behandlingen kan leda till diskriminering, identitetsstöld eller identitetsbedrägeri, ekonomisk förlust, skadat anseende, förlust av konfidentialitet när det gäller uppgifter som omfattas av tystnadsplikt, obehörigt hävande av pseudonymisering, eller annan betydande ekonomisk eller social nackdel; eller om registrerade kan komma att berövas sina fri- och rättigheter eller hindras att utöva kontroll över sina personuppgifter; om personuppgifter behandlas som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religion eller övertygelse eller medlemskap i fackförening, och behandling av genetiska uppgifter, biometriska uppgifter för att uteslutande identifiera en person eller uppgifter om hälsa eller sexualliv och sexuell läggning eller fällande domar i brottmål samt överträdelser eller därmed sammanhängande säkerhetsåtgärder; om det förekommer en bedömning av personliga aspekter, framför allt analyser och förutsägelser beträffande sådant som rör arbetsprestationer, ekonomisk ställning, hälsa, personliga preferenser eller intressen, tillförlitlighet eller beteende, vistelseort eller förflyttningar, i syfte att skapa eller använda personliga profiler; om personuppgifter rörande sårbara människor, framför allt barn, behandlas; samt om behandlingen inbegriper ett stort antal personuppgifter och gäller ett stort antal registrerade.
- (37b) Riskens sannolikhetsgrad och allvar bör fastställas utifrån uppgiftsbehandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål. Risken bör utvärderas enligt en objektiv bedömning, genom vilken det fastställs huruvida uppgiftsbehandlingens med hög risk. Med hög risk avses en särskild risk för menlig inverkan på registrerades fri- och rättigheter.

- (38) Skyddet av enskildas fri- och rättigheter i samband med behandlingen av personuppgifter kräver lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa att kraven i detta direktiv uppfylls. Genomförandet av sådana åtgärder kan inte enbart bero på ekonomiska hänsyn. För att kunna påvisa överensstämmelse med detta direktiv bör den registeransvarige anta interna strategier och vidta åtgärder, som i synnerhet följer principerna om inbyggt uppgiftsskydd och uppgiftsskydd som standard. Om den registeransvarige har genomfört en konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd i enlighet med detta direktiv bör resultatet beaktas vid utarbetandet av dessa åtgärder och förfaranden. Sådana åtgärder kan bland annat bestå av pseudonymisering snarast möjligt. Pseudonymisering vid tillämpning av detta direktiv kan utgöra ett verktyg som kan underlätta det fria flödet av personuppgifter inom området med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (39) Skyddet av de registrerades fri- och rättigheter samt de registeransvarigas och registerförarnas ansvar, också i förhållande till tillsynsmyndigheternas övervakning och åtgärder, kräver ett tydligt fastställande av vem som bär ansvaret enligt detta direktiv, bl.a. när registeransvariga gemensamt fastställer ändamål och medel för en behandling tillsammans med andra registeransvariga eller när en behandling utförs för en registeransvarigs räkning.
- (39a) En registerförarens behandling bör styras av en rättsakt som omfattar ett avtal som binder registerföraren till den registeransvarige och där det särskilt anges att registerföraren endast bör agera på instruktion av den registeransvarige. Registerföraren bör beakta principen om inbyggt uppgiftsskydd och uppgiftsskydd som standard.
- (40) För att påvisa överensstämmelse med detta direktiv bör de registeransvariga eller registerförarna föra register över alla kategorier av personuppgiftsbehandling som sker under deras ansvar. Alla registeransvariga och registerförare bör vara skyldiga att samarbeta med tillsynsmyndigheten och på dennas begäran göra detta register tillgängligt för myndigheten så att det kan tjäna som grund för övervakningen av denna behandling. Registeransvariga eller registerförare som behandlar personuppgifter i icke-automatiserade databehandlingssystem bör ha infört effektiva metoder, t.ex. loggar eller andra typer av register, för att påvisa att behandlingen av uppgifterna är laglig, möjliggöra egenkontroll och garantera dataintegritet och datasäkerhet.

- (40a) Loggar bör åtminstone föras över behandlingar i automatiserade behandlingssystem såsom insamling, ändring, läsning, utlämning, inklusive överföringar, sammanförande eller radering. Identifieringen av den person som läst eller lämnat ut personuppgifter bör loggas och från denna identifiering skulle det kunna vara möjligt att fastställa motiveringen till behandlingen. Loggarna bör endast användas för att kontrollera om behandlingen av uppgifterna är tillåten, för egenkontroll, för att garantera dataintegritet och datasäkerhet samt för straffrättsliga förfaranden. Egenkontroll omfattar även behöriga myndigheters interna disciplinära förfaranden.
- (40b) En konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd bör genomföras av den registeransvarige om det är sannolikt att uppgiftsbehandlingen, på grund av sin karaktär, sin omfattning eller sina ändamål, medför en hög risk för de registrerades rättigheter och friheter; konsekvensbedömningen bör i synnerhet omfatta planerade åtgärder, skyddsåtgärder och mekanismer för att säkerställa skyddet av personuppgifter och för att styrka efterlevnaden av detta direktiv. Konsekvensbedömningarna bör omfatta relevanta system och processer för behandling av personuppgifter, men inte enskilda fall.
- (41) I syfte att säkerställa ett effektivt skydd av de registrerades fri- och rättigheter bör den registeransvarige eller registerföraren i vissa fall samråda med tillsynsmyndigheten före behandlingen.
- (41a) För att upprätthålla säkerheten och förhindra behandling som strider mot detta direktiv bör den registeransvarige eller registerföraren utvärdera de risker som behandlingen är förknippad med och vidta åtgärder, såsom kryptering, för att mildra dem. Åtgärderna bör leda till en lämplig säkerhetsnivå, inklusive konfidentialitetsnivå, med beaktande av den senaste utvecklingen och till genomförandekostnaderna med hänsyn till riskerna och vilken typ av personuppgifter som ska skyddas. Vid bedömningen av riskerna när det gäller datasäkerhet bör man beakta de risker som uppgiftsbehandling medför, såsom förstöring, förlust eller ändringar genom olyckshändelse eller olagliga handlingar eller obehörigt röjande av eller obehörig åtkomst till de personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats, som framför allt kan leda till fysisk, materiell eller ideell skada. Den registeransvarige och registerföraren bör se till att behandlingen av personuppgifter inte utförs av obehöriga personer.

- (42) Ett personuppgiftsbrott som inte snabbt åtgärdas på lämpligt sätt kan för enskilda leda till fysisk, materiell eller ideell skada, såsom förlust av kontrollen över de egna personuppgifterna eller till begränsning av deras rättigheter, diskriminering, identitetsstöld eller identitetsbedrägeri, ekonomisk förlust, obehörigt hävande av pseudonymisering, skadat anseende, förlust av konfidentialitet när det gäller uppgifter som omfattas av tystnadsplikt, eller till annan ekonomisk eller social nackdel. Registeransvariga bör därför så snart de blir medvetna om att ett personuppgiftsbrott som sannolikt kan medföra en risk för de registrerades fri- och rättigheter har inträffat anmäla detta till tillsynsmyndigheten utan onödigt dröjsmål och, om så är möjligt, inom 72 timmar. Om detta inte kan uppnås inom 72 timmar bör en förklaring av skälen till fördröjningen åtfölja anmälan och informationen får lämnas i faser utan onödigt ytterligare dröjsmål.
- (43) De enskilda personerna bör utan onödigt dröjsmål underrättas om personuppgiftsbrottet sannolikt leder till en högre risk för deras fri- och rättigheter så att de kan vidta nödvändiga försiktighetsåtgärder. Underrättelsen bör innehålla en beskrivning av personuppgiftsbrottets art samt rekommendationer till den berörda enskilda personen om hur de potentiella negativa effekterna kan mildras. De registrerade bör underrättas så snart detta rimligtvis är möjligt, i nära samarbete med tillsynsmyndigheten och i enlighet med den vägledning som lämnats av den eller andra relevanta myndigheter. Exempelvis kräver behovet av att mildra en omedelbar skaderisk att de registrerade underrättas omgående medan behovet att vidta lämpliga åtgärder vid fortlöpande eller likartade personuppgiftsbrott kan motivera en viss fördröjning. Om man inte kan förebygga obstruktion av officiella eller rättsliga utredningar, undersökningar eller förfaranden, undvika menlig inverkan på förebyggande, upptäckt, utredning eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder eller skydda allmän säkerhet, nationell säkerhet eller andra personers fri- och rättigheter genom att senarelägga eller begränsa informationen till den berörda registrerade om ett personuppgiftsbrott skulle denna information under exceptionella omständigheter kunna utelämnas.

- (44) Den registeransvarige bör utse en person som skulle kunna hjälpa den registeransvarige att övervaka den interna efterlevnaden av de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv, förutom om en medlemsstat beslutar att undanta domstolar och andra oberoende rättsliga myndigheter som behandlar personuppgifter inom ramen för sin dömande verksamhet. Denna person kan vara en av den registeransvariges medarbetare som fått särskild utbildning inom uppgiftsskyddslagstiftning och praxis i fråga om uppgiftsskydd för att förvärva expertkunskap på detta område. Den nödvändiga nivån på expertkunskapen bör särskilt fastställas särskilt i enlighet med den uppgiftsbehandling som utförs och det skydd som krävs för de personuppgifter som behandlas av den registeransvarige. Hans eller hennes uppgift kan utföras på deltid eller heltid. Flera registeransvariga kan, med beaktande av organisationsstruktur och storlek, gemensamt utse ett uppgiftsskyddsombud, t.ex. vid gemensamma resurser i centralenheter. Denna person kan också utnämnas till olika befattningar inom de berörda registeransvarigas struktur. Denna person bör hjälpa den registeransvarige och de anställda som behandlar personuppgifter genom att ge information och råd till dem angående efterlevnaden av deras respektive skyldigheter i fråga om uppgiftsskydd. Uppgiftsskyddsombudet i fråga bör kunna utföra sina uppdrag och uppgifter på ett oberoende sätt i enlighet med nationell lagstiftning.
- (45) Medlemsstaterna bör se till att överföringar till ett tredjeland eller en internationell organisation endast får äga rum om detta är nödvändigt för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller för att verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive för att skydda mot samt förebygga hot mot den allmänna säkerheten, och den registeransvarige i tredjelandet eller den internationella organisationen är en myndighet som är behörig i den mening som avses i detta direktiv. En överföring kan endast göras av behöriga myndigheter som agerar som registeransvariga, utom när registerförare uttryckligen har getts i uppdrag att göra en överföring för registeransvarigas räkning. En sådan överföring kan äga rum när kommissionen har beslutat att skyddsnivån i ett tredjeland eller en internationell organisation är adekvat eller när lämpliga skyddsåtgärder föreligger, eller när undantag för särskilda situationer gäller. Det är viktigt att den skyddsnivå som enskilda garanteras inom unionen genom detta direktiv inte undergrävs när personuppgifter överförs från unionen till registeransvariga, registerförare eller andra mottagare i tredjeländer eller internationella organisationer, vilket inbegriper fall av vidare överföring av personuppgifter från tredjelandet eller den internationella organisationen till registeransvariga, registerförare i samma eller ett annat tredjeland eller en annan internationell organisation.

- (45a) Om personuppgifter överförs från en medlemsstat till tredjeländer eller internationella organisationer bör en sådan överföring i princip ske först efter det att den medlemsstat från vilken uppgifterna insamlades har gett sitt tillstånd till överföringen. För ett effektivt samarbete i fråga om brottsbekämpning krävs att om ett hot mot en medlemsstats eller en tredjestats allmänna säkerhet eller en medlemsstats väsentliga intressen är så överhängande att det är omöjligt att i tid inhämta ett förhandsmedgivande bör den behöriga myndigheten få överföra de relevanta personuppgifterna till den berörda tredjestaten eller internationella organisationen utan sådant förhandsmedgivande. Medlemsstaterna bör föreskriva att eventuella särskilda villkor som rör överföringen bör vidarebefordras till tredjeländer och/eller internationella organisationer. För vidare överföring av personuppgifter bör det krävas förhandstillstånd från den behöriga myndighet som utförde den ursprungliga överföringen. När den behöriga myndighet som utförde den ursprungliga överföringen fattar beslut om en begäran om tillstånd för vidare överföring bör den vederbörligen beakta alla relevanta faktorer, inklusive hur allvarlig överträdelsen är, de särskilda dithörande villkoren och det ändamål som uppgifterna ursprungligen överfördes för, arten och villkoren för verkställandet av den straffrättsliga påföljden, samt nivån på skyddet av personuppgifter i det tredjeland eller den internationella organisation som personuppgifterna vidare överförs till. Den behöriga myndighet som utförde den ursprungliga överföringen får också tillämpa särskilda villkor för vidare överföring. Dessa särskilda villkor kan beskrivas, t.ex. i hanteringskoder.
- (46) Kommissionen kan med verkan för hela unionen fastställa att vissa tredjeländer, ett visst territorium eller en eller flera specificerade sektorer i ett tredjeland eller en internationell organisation kan garantera adekvat uppgiftsskydd, och på så sätt skapa rättssäkerhet och enhetlighet i hela unionen vad gäller dessa tredjeländer eller internationella organisationer som anses erbjuda en sådan skyddsnivå. I dessa fall får överföringar av personuppgifter till dessa länder ske utan särskilt tillstånd, utom när en annan medlemsstat från vilken uppgifterna insamlades måste ge tillstånd till överföringen.

- (47) I enlighet med de grundläggande värderingar som unionen vilar på, allra främst skyddet av de mänskliga rättigheterna, bör kommissionen i sin bedömning av ett tredjeland, ett territorium eller en specificerad sektor i ett tredjeland beakta i vilken omfattning ett visst tredjeland ett visst tredjeland iakttar rättsstatsprincipen, möjligheten till rättslig prövning samt internationella människorättsliga normer och standarder samt landets allmänna lagstiftning och sektorslagstiftning, vilket inbegriper lagstiftning om allmän säkerhet, försvar och nationell säkerhet samt allmän ordning och straffrätt. Vid antagandet av ett beslut om adekvat skyddsnivå avseende ett territorium eller en specificerad sektor i ett tredjeland bör hänsyn tas till tydliga och objektiva kriterier, t.ex. specifik behandling och tillämpningsområdet för tillämpliga rättsliga standarder och gällande lagstiftning i det tredjelandet. Tredjelandet bör erbjuda garantier som säkerställer en tillfredsställande skyddsnivå, som i huvudsak motsvarar den som garanteras inom unionen, i synnerhet när uppgifter behandlas inom en eller flera specifika sektorer. Tredjelandet bör framför allt säkerställa en effektiv oberoende uppgiftsskyddsövervakning samt sörja för mekanismer för samarbete med de europeiska dataskyddsmyndigheterna och de registrerade bör tillförsäkras effektiva och verkställbara rättigheter samt effektiva administrativa och rättsliga rättsmedel.
- (47a) Utöver de internationella åtaganden som tredjelandet eller den internationella organisationen har ingått bör kommissionen också beakta de skyldigheter som följer av tredjelandets eller den internationella organisationens deltagande i multilaterala eller regionala system, särskilt rörande skydd av personuppgifter, samt genomförandet av dessa skyldigheter. Framför allt bör tredjelandets anslutning till Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter och dess tilläggsprotokoll beaktas. Kommissionen bör samråda med Europeiska dataskyddsstyrelsen vid bedömningen av skyddsnivån i tredjeländer eller internationella organisationer. Kommissionen bör också beakta alla relevanta kommissionsbeslut om adekvat skyddsnivå som antagits i enlighet med artikel 41 i förordning (EU) XXX.

- (47b) Kommissionen bör övervaka hur beslut om skyddsnivå i ett tredjeland, ett territorium eller en specificerad sektor i ett tredjeland eller en internationell organisation fungerar. I sina beslut om adekvat skyddsnivå bör kommissionen föreskriva en mekanism för periodisk översyn av hur de fungerar. Denna periodiska översyn bör göras i samråd med tredjelandet eller den internationella organisationen i fråga och beakta all relevant utveckling i tredjelandet eller den internationella organisationen.
- (48) Kommissionen bör likaledes kunna konstatera att ett tredjeland eller ett territorium eller en specificerad sektor inom ett tredjeland, eller en internationell organisation, inte längre garanterar en adekvat uppgiftsskyddsnivå. Följaktligen bör överföringar av personuppgifter till det tredjelandet eller den internationella organisationen förbjudas om inte kraven i artikel 35 eller 36 är uppfyllda. Bestämmelser bör fastställas för förfaranden för samråd mellan kommissionen och dessa tredjeländer eller internationella organisationer. Kommissionen bör, i god tid, informera tredjelandet eller den internationella organisationen om skälen och inleda samråd med tredjelandet eller organisationen för att avhjälpa situationen.

(49) Överföringar som inte grundar sig på ett sådant beslut om adekvat skyddsnivå bör endast tillåtas om lämpliga skyddsåtgärder garanteras i ett rättsligt bindande instrument, som säkrar skyddet av personuppgifterna eller om den registeransvarige har gjort en bedömning av alla omständigheterna kring en uppgiftsöverföring och på grundval av denna bedömning anser att lämpliga skyddsåtgärder föreligger vad avser skyddet av personuppgifter. Sådana rättsligt bindande instrument kan t.ex. vara rättsligt bindande bilaterala avtal som har ingåtts av medlemsstaterna och genomförts inom deras rättsordning och som kan åberopas av registrerade som omfattas av denna och som sörjer för att kraven i fråga om uppgiftsskydd uppfylls och att registrerades rättigheter respekteras, inbegripet rätten till en effektiv administrativ eller rättslig prövning. Den registeransvarige får vid bedömningen av alla omständigheter kring uppgiftsöverföringen beakta samarbetsavtal som ingåtts mellan Europol eller Eurojust och tredjeländer, som medger utbyte av personuppgifter. Den registeransvarige får också beakta att överföringen av personuppgifter kommer att omfattas av tystnadplikt och principen om specificitet, vilket garanterar att personuppgifterna inte kommer att behandlas i andra syften än för överföringen. Dessutom bör den registeransvarige beakta att personuppgifterna inte kommer att användas för att göra framställningar om, meddela eller verkställa dödsstraff eller någon form av grym och omänsklig behandling. Även om dessa villkor kan betraktas som tillräckliga skyddsåtgärder för överföringen av uppgifter får den registeransvarige begära ytterligare skyddsåtgärder.

(49aa) Om det inte finns något beslut om adekvat skyddsnivå eller lämpliga skyddsåtgärder saknas kan en överföring eller en kategori av överföringar endast äga rum i särskilda situationer om överföringen är nödvändig för att skydda intressen som är av grundläggande betydelse för den registrerade eller en annan person, eller för att skydda den registrerades berättigade intressen om lagstiftningen i den medlemsstat som överför personuppgifterna föreskriver detta, eller om det är nödvändigt för att avvärja ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten i en medlemsstat eller i ett tredjeland, eller om det är nödvändigt i ett enskilt fall för att förebygga, avslöja, utreda eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive för att skydda mot eller förebygga hot mot den allmänna säkerheten, eller om det är nödvändigt i ett enskilt fall för att fastslå, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk. Dessa undantag bör tolkas restriktivt och bör inte möjliggöra upprepade, omfattande eller strukturella överföringar av personuppgifter och storskaliga överföringar av uppgifter, utan begränsas till uppgifter som är absolut nödvändiga. Sådana överföringar bör dokumenteras och på begäran göras tillgängliga för tillsynsmyndigheten så att man kan övervaka om överföringen är laglig.

(49b) Medlemsstaternas behöriga myndigheter tillämpar gällande bilaterala eller multilaterala internationella avtal som ingåtts med tredjeländer på området för straffrättsligt samarbete och polissamarbete för utbyte av relevant information för att de ska kunna fullgöra de uppgifter som de anförtrotts enligt lag. Detta sker i princip genom eller åtminstone i samarbete med de berörda tredjeländernas behöriga myndigheter, i vissa fall även i avsaknad av ett bilateralt eller multilateralt internationellt avtal. I specifika enskilda fall kan det emellertid hända att de ordinarie förfaranden som kräver kontakt med den behöriga myndigheten i tredjelandet skulle vara ineffektiva eller olämpliga, framför allt för att överföringen inte skulle kunna utföras i tid eller för att den behöriga myndigheten i tredjelandet inte respekterar rättsstatsprincipen eller internationella människorättsliga normer och standarder, så att medlemsstaternas behöriga myndigheter skulle kunna besluta att överföra personuppgifterna direkt till de mottagare som är etablerade i tredjeländer. Detta kan till exempel vara fallet om det finns ett akut behov av att överföra personuppgifter för att rädda livet på en person som riskerar att utsättas för ett brott eller för att förhindra en överhängande fara för brottslighet, inbegripet terrorism. Även om denna överföring mellan de behöriga myndigheterna och mottagare som är etablerade i tredjeländer endast äger rum i särskilda enskilda fall bör det i detta direktiv föreskrivas villkor för att reglera sådana fall. Dessa bestämmelser bör inte betraktas som undantag från något befintligt bilateralt eller multilateralt internationellt avtal på området för straffrättsligt samarbete och polissamarbete. Dessa bestämmelser bör vara tillämpliga utöver direktivets övriga bestämmelser, särskilt bestämmelserna om när personuppgifter får behandlas och bestämmelserna i kapitel V.

(50) När personuppgifter förs över gränserna kan detta öka risken för att enskilda inte ska kunna utöva sina uppgiftsskydds rättigheter för att skydda sig från olaglig användning eller olagligt utlämnande av dessa uppgifter. Samtidigt kan tillsynsmyndigheter finna att de inte är i stånd att handlägga klagomål eller genomföra utredningar avseende verksamheter utanför deras lands gränser. Deras strävan att samarbeta i ett gränsöverskridande sammanhang kan också försvåras på grund av otillräckliga preventiva eller korrigerande befogenheter och oenhetliga rättsliga regelverk. Närmare samarbete mellan tillsynsmyndigheter bör därför främjas för att hjälpa dem att utbyta information med sina utländska motparter.

- (51) För att skydda enskilda vid behandling av personuppgifter är det av avgörande betydelse att medlemsstaterna inrättar tillsynsmyndigheter som utför sitt uppdrag under fullständigt oberoende. Tillsynsmyndigheterna bör övervaka tillämpningen av de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och bidra till enhetlig tillämpning av dessa i hela unionen, för att skydda fysiska personer när deras personuppgifter behandlas. För detta ändamål bör tillsynsmyndigheterna samarbeta såväl sinsemellan som med kommissionen.
- (52) Medlemsstaterna får anförtro en tillsynsmyndighet som de redan har inrättat i enlighet med förordning (EU)/XXX ansvaret för de uppgifter som ska utföras av de nationella tillsynsmyndigheter som ska inrättas i enlighet med detta direktiv.
- (53) Medlemsstaterna bör kunna inrätta mer än en tillsynsmyndighet för att återspegla sin konstitutionella, organisatoriska och administrativa struktur. Varje tillsynsmyndighet bör tilldelas de ekonomiska och personella resurser och lokalutrymmen samt den infrastruktur som krävs för att den effektivt ska kunna utföra sina uppgifter, däribland de uppgifter som är knutna till ömsesidigt bistånd och samarbete med övriga tillsynsmyndigheter i hela unionen. Varje tillsynsmyndighet bör ha en separat offentlig årlig budget, som kan ingå i den övergripande statsbudgeten eller nationella budgeten.
- (53a) Tillsynsmyndigheterna bör vara föremål för oberoende kontroll- eller övervakningsmekanismer i fråga om sina utgifter, förutsatt att denna finansiella kontroll inte påverkar deras oberoende.
- (54) De allmänna villkoren för tillsynsmyndighetens ledamot eller ledamöter bör fastställas genom lag i varje medlemsstat och bör i synnerhet föreskriva att de ska utnämnas antingen av den berörda medlemsstatens parlament eller dess regering eller dess statschef på grundval av ett förslag från regeringen eller en minister eller parlamentet eller dess kammare eller av ett oberoende organ som enligt medlemsstatens lagstiftning har anförtrotts utnämningen genom ett öppet förfarande. I syfte att säkerställa tillsynsmyndighetens oberoende bör ledamoten eller ledamöterna handla med integritet, avstå från alla handlingar som står i strid med deras tjänsteutövning och under sin mandattid avstå från all annan avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet som står i strid med deras uppdrag. För att garantera tillsynsmyndighetens oberoende bör personalurvalet göras av tillsynsmyndigheten, och kunna innefatta ett ingripande från ett oberoende organ som enligt medlemsstatens lagstiftning har anförtrotts uppgiften.

- (55) Detta direktiv är visserligen tillämpligt på nationella domstolars och andra rättsliga myndigheters verksamheter, men tillsynsmyndigheterna bör inte ha behörighet att övervaka behandling av personuppgifter inom ramen för domstolars dömande verksamhet. Syftet är att garantera domarnas oberoende när de utför sina rättsliga uppgifter. Detta undantag bör vara inskränkt till rättsliga verksamheter i domstolsmål och inte vara tillämpligt på övriga verksamheter där domare i enlighet med nationell lagstiftning kan medverka. Medlemsstaterna får också föreskriva att tillsynsmyndigheten inte ska vara behörig att övervaka andra oberoende rättsliga myndigheter som behandlar personuppgifter inom ramen för sin rättsliga verksamhet, som exempelvis allmänna åklagarmyndigheter. Under alla omständigheter bör domstolarnas och andra oberoende rättsliga myndigheters efterlevnad av bestämmelserna i detta direktiv alltid vara föremål för en oberoende kontroll i enlighet med artikel 8.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (56) Tillsynsmyndigheterna bör hantera klagomål som anförs av registrerade och utreda ärendena i fråga. Utredningen av ett klagomål bör, med förbehåll för eventuell domstolsprövning, ske i den utsträckning som är lämplig i det enskilda fallet. Tillsynsmyndigheten bör i rimlig tid informera den registrerade om hur arbetet med klagomålet fortskrider och vad resultatet blir. Om ärendet kräver ytterligare utredning eller samordning med en annan tillsynsmyndighet bör den registrerade underrättas även om detta.

- (57) För att man ska kunna övervaka efterlevnaden av och verkställa detta direktiv på ett effektivt, tillförlitligt och enhetligt sätt i hela unionen enligt fördraget, i enlighet med den tolkning som Europeiska unionens domstol gjort, bör tillsynsmyndigheterna i alla medlemsstater ha samma uppgifter och effektiva befogenheter, bl.a. undersökningsbefogenheter, korrigerande befogenheter och befogenheter att ge råd, som utgör nödvändiga medel för utförandet av deras uppgifter. Emellertid bör deras befogenheter inte inkräkta på särskilda regler som fastställts för straffrättsliga förfaranden, inbegripet utredning och lagföring av brott, eller domstolsväsendets oberoende. Utan att det påverkar åklagarmyndigheternas befogenheter enligt nationell lagstiftning bör tillsynsmyndigheterna också ha befogenhet att upplysa de rättsliga myndigheterna om överträdelser av detta direktiv och/eller delta i rättsliga förfaranden. Tillsynsmyndigheternas befogenheter bör utövas i överensstämmelse med lämpliga rättssäkerhetsgarantier som fastställs i unionslagstiftningen och i medlemsstaternas lagstiftning samt opartiskt, korrekt och inom rimlig tid. Framför allt bör varje åtgärd vara lämplig, nödvändig och proportionerlig för att garantera efterlevnad av detta direktiv, med beaktande av omständigheterna i varje enskilt fall, samt respektera varje persons rätt att bli hörd innan några enskilda åtgärder som påverkar honom eller henne negativt vidtas, och utformas så att onödiga kostnader och alltför stora olägenheter för de berörda personerna undviks. Undersökningsbefogenheten när det gäller tillträde till lokaler bör utövas i enlighet med särskilda krav i nationell lagstiftning, såsom kravet på att inhämta förhandstillstånd från rättsliga myndigheter. Antagande av ett rättsligt bindande beslut bör bli föremål för domstolsprövning i medlemsstaten för den tillsynsmyndighet som antog beslutet.
- (58) Tillsynsmyndigheterna bör bistå varandra när de utför sina uppgifter och ge ömsesidigt bistånd för att se till att de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv efterlevs och tillämpas på ett enhetligt sätt.
- (59) Europeiska dataskyddsstyrelsen som inrättats genom förordning EU/XXX bör bidra till detta direktivs enhetliga tillämpning i hela unionen, bl.a. genom att lämna råd till kommissionen och främja samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna i hela unionen.

- (60) Alla registrerade bör ha rätt att anföra ett klagomål till en enda tillsynsmyndighet och ha rätt till ett effektivt rättsmedel i enlighet med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, om den registrerade anser att hans eller hennes rättigheter enligt de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv har kränkts eller om tillsynsmyndigheten inte reagerar på ett klagomål, helt eller delvis avslår eller avvisar ett klagomål eller inte agerar när så är nödvändigt för att skydda den registrerades rättigheter. Utredningen av ett klagomål bör, med förbehåll för eventuell domstolsprövning, ske i den utsträckning som är lämplig i det enskilda fallet. Den behöriga tillsynsmyndigheten bör i rimlig tid informera den registrerade om hur arbetet med klagomålet fortskrider och vad resultatet blir. Om ärendet kräver ytterligare utredning eller samordning med en annan tillsynsmyndighet bör den registrerade underrättas även om detta. För att förenkla inlämnandet av klagomål bör varje tillsynsmyndighet vidta åtgärder, såsom att tillhandahålla ett formulär för inlämnande av klagomål som även kan fyllas i elektroniskt; utan att andra kommunikationsformer utesluts.
- (61) Varje fysisk eller juridisk person bör ha rätt till ett effektivt rättsmedel vid behörig nationell domstol mot en tillsynsmyndighets beslut som har rättsliga följder för denna person. Ett sådant beslut avser särskilt tillsynsmyndighetens utövande av utrednings-, korrigerings- och godkännandebefogenheter eller avvisande av eller avslag på klagomål. Denna rätt inbegriper dock inte tillsynsmyndigheters övriga åtgärder som inte är rättsligt bindande, såsom yttranden som avgetts eller rådgivning som tillhandahållits av tillsynsmyndigheten. Talan mot en tillsynsmyndighet bör väckas vid domstol i den medlemsstat där tillsynsmyndigheten är etablerad och bör prövas i enlighet med den nationella lagstiftningen i den medlemsstaten. Dessa domstolar bör ha fullständig behörighet, vilket bör omfatta behörighet att rättsligt eller faktiskt pröva alla frågor som rör de tvister som anhängiggjorts vid dem.

- (62) Om en registrerad anser att hans eller hennes rättigheter enligt detta direktiv har kränkts bör han eller hon ha rätt att ge ett organ som syftar till att skydda registrerades rättigheter och intressen vad gäller skyddet av deras personuppgifter, och som inrättats i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat, i uppdrag att på hans eller hennes vägnar lämna in ett klagomål till en tillsynsmyndighet och utöva rätten till rättsmedel. De registrerades rätt att bli företrädare bör inte påverka nationell processrätt enligt vilken det kan vara obligatoriskt att registrerade företräds inför nationell domstol av en advokat enligt definitionen i direktiv 77/249/EEG.
- (63) (...)
- (64) Personer som lider skada till följd av behandling som inte överensstämmer med de bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv bör få ersättning av den registeransvarige eller av någon annan myndighet som är behörig enligt nationell lagstiftning. Begreppet skada bör tolkas brett mot bakgrund av rättspraxis från Europeiska unionens domstol och på ett sätt som fullt ut återspeglar detta direktivs mål. Detta påverkar inte några skadeståndsanspråk till följd av överträdelse av andra bestämmelser i unionsrätten eller i medlemsstaternas lagstiftning. Vid hänvisning till behandling som är olaglig eller inte är i överensstämmelse med de bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv omfattas även behandling som inte är i överensstämmelse med de genomförandeakter som antagits i enlighet med detta direktiv. Registrerade bör få full och effektiv ersättning för den skada de lidit.
- (65) Om någon fysisk eller juridisk person underlåter att följa detta direktiv bör detta leda till påföljder, oavsett om personen i fråga omfattas av privaträttslig eller offentligrättslig lagstiftning. Medlemsstaterna bör se till att påföljderna är effektiva, proportionella och avskräckande och ska vidta alla åtgärder som krävs för att påföljderna ska verkställas.
- (66) (...)

- (67) För att säkra enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för: adekvata skyddsnivåer i ett tredjeland eller ett territorium eller en specificerad sektor inom detta tredjeland eller en internationell organisation och för format och förfaranden för ömsesidigt bistånd samt tillvägagångssätten för elektroniskt utbyte av information mellan tillsynsmyndigheter samt mellan tillsynsmyndigheter och Europeiska dataskyddsstyrelsen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁷.
- (68) Mot bakgrund av att dessa rättsakter har allmän räckvidd bör granskningsförfarandet användas vid antagandet av genomförandeakter om adekvata skyddsnivåer i ett tredjeland eller ett territorium eller en specificerad sektor inom detta tredjeland eller en internationell organisation, format och förfaranden för ömsesidigt bistånd samt tillvägagångssätten för elektroniskt utbyte av information mellan tillsynsmyndigheter samt mellan tillsynsmyndigheter och Europeiska dataskyddsstyrelsen.
- (69) Kommissionen bör när tvingande skäl till skyndsamhet föreligger i vederbörligen motiverade fall anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter avseende ett tredjeland, ett territorium eller en specificerad sektor i detta tredjeland eller en internationell organisation där adekvat skyddsnivå inte längre kan garanteras.

⁷ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (70) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att skydda registrerades grundläggande fri- och rättigheter, särskilt deras rätt till skydd av personuppgifter, och för att säkerställa ett fritt utbyte av personuppgifter mellan behöriga myndigheter inom unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet. Medlemsstaterna får föreskriva strängare normer än dem som fastställs i detta direktiv.
- (71) Rambeslut 2008/977/RIF bör upphävas genom detta direktiv.
- (72) Särskilda bestämmelser i unionsakter på området för straffrättsligt samarbete och polissamarbete som antagits före dagen för antagandet av detta direktiv, och som reglerar behandlingen av personuppgifter mellan medlemsstaterna eller tillträdet för utsedda myndigheter i medlemsstaterna till informationssystem som inrättats i enlighet med fördragen, bör kvarstå oförändrade, till exempel de särskilda bestämmelser om skydd av personuppgifter som tillämpas i enlighet med rådets beslut 2008/615/RIF⁸, eller artikel 23 i konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater (EGT C 197, 12.07.2000, s. 1).⁹ Eftersom artikel 8 i stadgan och artikel 16 i EUF-fördraget kräver att den grundläggande rätten till skydd av personuppgifter bör garanteras på ett enhetligt sätt i hela unionen bör kommissionen utvärdera situationen vad gäller förhållandet mellan detta direktiv och rättsakter, antagna före dagen för antagandet av detta direktiv, som reglerar behandling av personuppgifter mellan medlemsstaterna eller tillträde för utsedda myndigheter i medlemsstater till informationssystem som inrättats i enlighet med fördragen, i syfte att bedöma om dessa särskilda bestämmelser behöver anpassas till detta direktiv. Vid behov bör kommissionen lägga fram förslag i syfte att garantera enhetliga rättsregler angående behandlingen av personuppgifter.

⁸ Rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet, EUT L 210, 6.8.2008, s. 1.

⁹ Rådets akt av den 29 maj 2000 om att i enlighet med artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen upprätta konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater, EGT C 197, 12.7.2000, s. 1.

- (73) För att säkerställa ett övergripande och enhetligt skydd av personuppgifter i unionen bör internationella avtal som medlemsstaterna ingått före detta direktivs ikraftträdande, och som överensstämmer med relevant unionslagstiftning som var tillämplig före detta direktivs ikraftträdande, fortsätta att gälla till dess att de ändras, ersätts eller upphävs.
- (73a) Medlemsstaterna bör medges en period på högst två år från ikraftträdandet för att genomföra detta direktiv. Behandling som redan pågår den dag då detta direktiv träder i kraft bör bringas i överensstämmelse med detta direktiv inom en period av två år från det att detta direktiv träder i kraft. I fall där sådan behandling överensstämmer med unionslagstiftning som var tillämplig före ikraftträdandet av detta direktiv bör dock inte kraven i detta direktiv rörande förhandssamråd med tillsynsmyndigheten gälla för behandling som redan pågick före detta direktivs ikraftträdande, eftersom dessa krav, p.g.a. sin natur, är sådana att de ska uppfyllas före själva behandlingen. Om medlemsstaterna tillämpar den längre genomförandeperioden som löper ut sju år efter detta direktivs ikraftträdande för fullgörandet av loggningsskyldigheterna för automatiserade databehandlingssystem som inrättats före datumet för detta direktivs ikraftträdande bör den registeransvarige eller registerföraren ha infört effektiva metoder, t.ex. loggar eller andra typer av register, för att påvisa att behandlingen av uppgifterna är laglig, möjliggöra egenkontroll samt garantera dataintegritet och datasäkerhet.
- (74) Detta direktiv påverkar inte bestämmelserna om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011¹⁰.

¹⁰ EUT L 335, 17.12.2011, s. 1.

- (75) I enlighet med artikel 6a i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, som fogats till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, är Förenade kungariket och Irland inte bundna av de bestämmelser i detta direktiv som avser medlemsstaternas behandling av personuppgifter när de bedriver verksamhet som omfattas av avdelning V kapitel 4 eller 5 i tredje delen av fördraget om Europeiska unionen i det fall då Förenade kungariket och Irland inte är bundna av bestämmelserna om formerna för straffrättsligt samarbete eller polissamarbete inom ramen för vilka de bestämmelser måste iaktas som fastställs på grundval av artikel 16 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (76) I enlighet med artiklarna 2 och 2a i protokollet om Danmarks ställning, som fogats till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, är inte Danmark bundet av reglerna i detta direktiv och omfattas inte av den tillämpning av regler som avser medlemsstaternas behandling av personuppgifter när dessa utövar verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för kapitlen 4 och 5 i avdelning V i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Eftersom detta direktiv innebär en utbyggnad av Schengenregelverket, som omfattas av avdelning V i tredje delen av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, ska Danmark i enlighet med artikel 4 i protokollet inom en tid av sex månader efter antagandet av detta direktiv besluta huruvida landet ska genomföra det i sin nationella lagstiftning.
- (77) När det gäller Island och Norge utgör detta direktiv en vidareutveckling av Schengenregelverket i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹¹.

¹¹ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

- (78) När det gäller Schweiz utgör detta direktiv, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket¹².
- (79) När det gäller Liechtenstein utgör detta direktiv en vidareutveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹³.
- (80) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna som fastställs i fördraget, bl.a. rätten till respekt för privatlivet och familjelivet, rätten till skydd av personuppgifter, rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol. De inskränkningar som gjorts av dessa rättigheter överensstämmer med artikel 52.1 i stadgan eftersom de är nödvändiga för att uppnå av unionen erkända mål av allmänt intresse eller för att skydda andras fri- och rättigheter.
- (81) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹⁴ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

¹² EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹³ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

¹⁴ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

(82) Detta direktiv bör inte hindra medlemsstaterna från att i nationell straffprocesslagstiftning genomföra bestämmelser om registrerades utövande av sina rättigheter vad gäller information, tillgång, rättelse, radering och begränsning av sina personuppgifter som behandlas i samband med straffrättsliga förfaranden samt eventuella begränsningar av dessa rättigheter.

KAPITEL I ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och mål

1. I detta direktiv fastställs bestämmelser om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av behöriga myndigheter i syfte att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive skydda mot samt förebygga hot mot den allmänna säkerheten.
 - 1a. Detta direktiv ska inte hindra medlemsstaterna från att föreskriva starkare skyddsåtgärder än dem som fastställs i detta direktiv för skyddet av den registrerades fri- och rättigheter med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter.
2. Enligt detta direktiv ska medlemsstaterna
 - a) skydda enskilda personers grundläggande fri- och rättigheter, särskilt deras rätt till skydd av personuppgifter, och
 - b) se till att behöriga myndigheters utbyte av personuppgifter inom unionen, när sådant utbyte krävs enligt unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning, varken begränsas eller förbjuds av skäl som rör skyddet för enskilda personer med avseende på behandlingen av personuppgifter.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på behandling av personuppgifter som utförs av behöriga myndigheter för de ändamål som anges i artikel 1.1.
2. Direktivet ska tillämpas på sådan behandling av personuppgifter som helt eller delvis företas på automatiserad väg samt på annan behandling än automatiserad av personuppgifter som ingår i eller kommer att ingå i ett register.

3. Direktivet ska inte tillämpas på behandling av personuppgifter
 - a) som utgör ett led i en verksamhet som inte omfattas av unionslagstiftningen,
 - b) som utförs av unionens institutioner, organ och byråer.

Artikel 3
Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *personuppgifter*: varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person (den registrerade), varvid en identifierbar person är en person som direkt eller indirekt kan identifieras framför allt med hänvisning till en identifierare som ett namn, ett identifikationsnummer, en lokaliseringssuppgift eller onlineidentifikatorer, eller till en eller flera faktorer som är specifika för personens fysiska, fysiologiska, genetiska, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet.
2. (...)
3. *behandling*: varje åtgärd eller kombination av åtgärder beträffande personuppgifter eller uppsättningar av personuppgifter, oberoende av om de utförs automatiserat eller ej, såsom insamling, registrering, organisering, strukturering, lagring, bearbetning eller ändring, framtagning, läsning, användning, utlämning genom överföring, spridning eller tillhandahållande på annat sätt, justering eller sammanförande, begränsning, radering eller förstöring.
4. *begränsning av behandling*: markering av lagrade personuppgifter med syftet att begränsa behandlingen av dessa i framtiden.
- 4a. *pseudonymisering*: behandling av personuppgifter på sådant sätt att de inte längre kan tillskrivas en specifik registrerad person utan att kompletterande uppgifter används så länge som dessa kompletterande uppgifter förvaras separat och är föremål för tekniska och organisatoriska åtgärder som garanterar att ingen sådan tillskrivning är möjlig med avseende på en identifierad eller identifierbar fysisk person.

5. *register*: varje strukturerad samling av personuppgifter som är tillgänglig enligt särskilda kriterier, oavsett om samlingen är centraliserad, decentraliserad eller spridd på grundval av funktionella eller geografiska förhållanden.
6. *registeransvarig*: en behörig myndighet som ensam eller tillsammans med andra bestämmer ändamålen och medlen för behandlingen av personuppgifter; om ändamålen och medlen för behandlingen bestäms av unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning kan den registeransvarige eller de särskilda kriterierna för hur denne kan utses anges i unionslagstiftningen eller i medlemsstaternas lagstiftning.
7. *registerförare*: en fysisk eller juridisk person, myndighet, institution eller annat organ som behandlar personuppgifter för den registeransvariges räkning.
8. *mottagare*: fysisk eller juridisk person, myndighet, institution eller annat organ som personuppgifterna utlämnas till, vare sig det är en tredje man eller inte. Offentliga myndigheter som kan motta uppgifter inom ramen för en särskild undersökning i enlighet med nationell lagstiftning ska dock inte betraktas som mottagare. Dessa offentliga myndigheters behandling av dessa uppgifter ska ske i överensstämmelse med de tillämpliga bestämmelserna om uppgiftsskydd enligt behandlingens ändamål.
9. *personuppgiftsbrott*: ett säkerhetsbrott som leder till förstöring, förlust eller ändringar genom olyckshändelse eller olagliga handlingar eller till obehörigt röjande av eller obehörig åtkomst till personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats.
10. *genetiska uppgifter*: alla personuppgifter som rör genetiska kännetecken för en enskild person som är nedärvda eller har erhållits, vilka ger unik information om denna enskilda persons fysiologi eller hälsa och härrör framför allt från en analys av ett biologiskt prov från personen i fråga.
11. *biometriska uppgifter*: alla personuppgifter som erhållits genom en särskild teknisk behandling som rör en enskild persons fysiska, fysiologiska eller beteendemässiga kännetecken och som möjliggör eller bekräftar unik identifiering av denna enskilda person, såsom ansiktsbilder eller fingeravtrycksuppgifter.

12. *uppgifter om hälsa*: uppgifter som rör en enskild persons fysiska eller psykiska hälsa, inbegripet tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster, vilka ger information om personens hälsotillstånd.
- 12a. *profilering*: varje form av automatiserad behandling av personuppgifter som består i att dessa uppgifter används för att bedöma vissa personliga aspekter rörande en fysisk person, i synnerhet för att analysera eller förutsäga aspekter rörande denna fysiska persons arbetsprestationer, ekonomiska situation, hälsa, personliga preferenser, intressen, pålitlighet, beteende, vistelseort eller förflyttningar.
13. (...)
14. *behörig myndighet*:
- a) varje offentlig myndighet som har behörighet att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive skydda mot eller förebygga hot mot den allmänna säkerheten, eller
 - b) varje annat organ eller annan enhet som genom nationell lagstiftning har anförtrotts myndighetsutövning för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive skydda mot eller förebygga hot mot den allmänna säkerheten.
15. *tillsynsmyndighet*: en oberoende offentlig myndighet som är etablerad av en medlemsstat i enlighet med artikel 39.
16. *internationell organisation*: en organisation och underställda organ som lyder under internationell rätt eller ett annat organ som inrättats genom eller på grundval av en överenskommelse mellan två eller flera länder.

KAPITEL II PRINCIPER

Artikel 4

Principer om behandling av personuppgifter

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att personuppgifter ska
 - a) behandlas på ett lagligt och korrekt sätt,
 - b) samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och inte behandlas på ett sätt som strider mot dessa ändamål,
 - c) vara adekvata, relevanta och inte för omfattande i förhållande till de syften för vilka de behandlas,
 - d) vara riktiga och, om nödvändigt, uppdateras; alla rimliga åtgärder måste vidtas för att säkerställa att personuppgifter som är felaktiga med beaktande av de ändamål för vilka de behandlas raderas eller rättas utan dröjsmål,
 - e) förvaras i en form som förhindrar identifiering av den registrerade under en längre tid än vad som är nödvändigt för de ändamål för vilka personuppgifterna behandlas,
 - f) (...)
 - fb) behandlas på ett sätt som garanterar vederbörlig säkerhet för personuppgifterna, inklusive skydd mot obehörig eller otillåten behandling och mot förlust, förstöring eller skada genom olyckshändelse, med hjälp av lämpliga tekniska eller organisatoriska åtgärder.
2. Behandling som utförs av samma eller en annan registeransvarig för andra ändamål som anges i artikel 1.1 än det för vilket uppgifterna samlas in ska tillåtas om
 - a) den registeransvarige i enlighet med unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning är bemyndigad att behandla sådana personuppgifter för ett sådant ändamål, och

- b) behandlingen är nödvändig och står i proportion till detta andra ändamål i enlighet med unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning.
3. Behandling som utförs av samma eller en annan registeransvarig kan inbegripa arkivering i allmänhetens intresse och vetenskaplig, statistisk eller historisk användning för de ändamål som anges i artikel 1.1 under förutsättning att det finns lämpliga skyddsåtgärder för de registrerades fri- och rättigheter.
 4. Den registeransvarige ska ansvara för och kunna påvisa efterlevnad av punkterna 1, 2 och 3.

Artikel 4b

Tidsgränser för lagring och översyn

Medlemsstaterna ska föreskriva att lämpliga tidsgränser fastställs för radering av personuppgifter eller för periodisk översyn av behovet av att lagra uppgifterna. Förfarandemässiga åtgärder ska garantera att tidsgränserna efterlevs.

Artikel 5

Åtskillnad mellan olika kategorier av registrerade

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige i tillämpliga fall och i möjligaste mån ska göra en klar åtskillnad mellan personuppgifter som rör olika kategorier av registrerade, såsom
 - a) personer avseende vilka det finns tungt vägande skäl att anta att de har begått eller är på väg att begå ett brott,
 - b) personer som dömts för brott,
 - c) brottsoffer eller personer avseende vilka det finns vissa omständigheter som ger anledning att anta att de kan vara brottsoffer, och

- d) andra som berörs av brottet, såsom personer som kan komma att kallas att vittna i samband med brottsutredningar eller senare straffrättsliga förfaranden, personer som kan ge information om brott eller personer med kontakter eller band till någon av de personer som avses i a och b.
- e) (...)

Artikel 6

Åtskillnad mellan personuppgifter och kontroll av kvaliteten på uppgifterna

1. Medlemsstaterna ska se till att personuppgifter som grundar sig på fakta så långt det är möjligt åtskiljs från personuppgifter som grundar sig på personliga bedömningar.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att de behöriga myndigheterna ska vidta alla rimliga åtgärder för att se till att personuppgifter som är felaktiga, ofullständiga eller inaktuella inte överförs eller görs tillgängliga. Varje behörig myndighet ska därför i görligaste mån kontrollera kvaliteten på personuppgifterna innan dessa överförs eller görs tillgängliga. Vid all överföring av personuppgifter ska, så långt det är möjligt, sådan nödvändig information läggas till som gör att den mottagande behöriga myndigheten kan bedöma graden av korrekthet, fullständighet och tillförlitlighet i personuppgifterna samt i vilken utsträckning de är aktuella.
3. Om det visar sig att felaktiga personuppgifter har överförts eller att uppgifter olagligen har överförts ska mottagaren omedelbart underrättas om detta. I sådana fall ska personuppgifterna rättas, raderas eller begränsas i enlighet med artikel 15.

Artikel 7

När personuppgifter får behandlas

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att behandling av personuppgifter är tillåten endast om och i den mån som behandlingen är nödvändig för att utföra en arbetsuppgift som utförs av en behörig myndighet för de ändamål som anges i artikel 1.1 och sker på grundval av unionslagstiftning eller medlemsstaternas lagstiftning.
 - a) (...)
 - b) (...)
 - c) (...)
 - d) (...)
- 1a. Den lagstiftning i medlemsstaterna som reglerar behandlingen av personuppgifter inom tillämpningsområdet för detta direktiv ska åtminstone specificera målen, vilka personuppgifter som ska behandlas och behandlingens ändamål.

Artikel 7a

Särskilda villkor för uppgiftsbehandling

1. Personuppgifter som samlas in av behöriga myndigheter för de ändamål som anges i artikel 1.1. ska inte behandlas för andra ändamål än de som anges i artikel 1.1 såvida inte sådan behandling är tillåten enligt unionslagstiftning eller medlemsstaternas lagstiftning. I sådana fall ska förordning EU/XXX tillämpas på denna behandling, såvida inte behandlingen utförs som ett led i en verksamhet som inte omfattas av unionsrätten.
- 1a. Om de behöriga myndigheterna enligt nationell lagstiftning anförtros utförandet av arbetsuppgifter för andra ändamål än de som anges i artikel 1.1, ska förordning EU/XXX vara tillämplig på behandlingen för dessa ändamål, inklusive för arkivering i allmänhetens intresse eller för vetenskaplig, statistisk eller historisk användning, såvida inte behandlingen utförs som ett led i en verksamhet som inte omfattas av unionsrätten.

- 1b. Medlemsstaterna ska föreskriva att om det i den unionslagstiftning eller den medlemsstatslagstiftning som är tillämplig på den överförande behöriga myndigheten fastställs särskilda villkor för behandlingen av personuppgifter ska den överförande behöriga myndigheten informera den mottagare till vilken uppgifterna överförs om dessa villkor och om kravet att respektera dem.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att den överförande behöriga myndigheten inte får tillämpa villkor enligt punkt 1b på mottagare i andra medlemsstater eller på byråer och organ som inrättats i enlighet med avdelning V kapitlen IV och V i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, med undantag för sådana villkor som är tillämpliga på motsvarande överföringar av uppgifter inom den överförande behöriga myndighetens medlemsstat.

Artikel 8

Behandling av särskilda kategorier av personuppgifter

1. Behandling av personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening, samt behandling av genetiska uppgifter, biometriska uppgifter för att entydigt identifiera en person eller uppgifter om hälsa eller sexualliv och sexuell läggning ska vara tillåten endast om det är absolut nödvändigt och under förutsättning att det finns lämpliga skyddsåtgärder för den registrerades fri- och rättigheter och endast om
 - a) behandlingen är tillåten enligt unionslagstiftning eller medlemsstaternas lagstiftning, eller
 - b) för att skydda intressen som är av grundläggande betydelse för den registrerade eller en annan person, eller
 - c) behandlingen rör uppgifter som på ett tydligt sätt har offentliggjorts av den registrerade.
2. (...)

Artikel 9

Automatiserat individuellt beslutsfattande

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att beslut som enbart grundas på automatiserad behandling, inbegripet profilering, som har negativa rättsliga följder för den registrerade eller kännbart påverkar honom eller henne, ska förbjudas om de inte är tillåtna enligt unionslagstiftning eller nationell lagstiftning som den registeransvarige lyder under och som föreskriver lämpliga skyddsåtgärder för den registrerades fri- och rättigheter, åtminstone rätten till mänskligt ingripande från den registeransvariges sida.
2. Beslut som avses i punkt 1 får inte grunda sig på de särskilda kategorier av personuppgifter som avses i artikel 8, såvida inte lämpliga åtgärder för att skydda den registrerades rättigheter och friheter samt berättigade intressen har vidtagits.
- 2b. Profilering som leder till diskriminering av enskilda på grundval av särskilda kategorier av personuppgifter enligt artikel 8 ska förbjudas i enlighet med unionslagstiftningen.

KAPITEL III DEN REGISTRERADES RÄTTIGHETER

Artikel 10

Information om och villkor för utövandet av den registrerades rättigheter

1. (...)
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige ska vidta rimliga åtgärder för att tillhandahålla den registrerade all information som avses i artikel 10a och alla meddelanden enligt artiklarna 9, 12–17 och 29 som avser behandling av personuppgifter i en koncis, begriplig och lättillgänglig form och på ett klart och tydligt språk. Informationen ska tillhandahållas på lämpligt sätt, t.ex. elektroniskt. Som en allmän regel ska den registeransvarige tillhandahålla informationen i samma format som begäran.
3. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige ska underlätta utövandet av den registrerades rättigheter enligt artiklarna 9 och 12–17.
4. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige utan onödigt dröjsmål skriftligen ska informera den registrerade om uppföljningen av hans eller hennes begäran.
5. Medlemsstaterna ska föreskriva att den information som tillhandahålls enligt artikel 10a och alla meddelanden och åtgärder som vidtas enligt artiklarna 9, 12–17 och 29 ska tillhandahållas kostnadsfritt. Om en registrerads begäran är uppenbart ogrundad eller orimlig, särskilt på grund av dess repetitiva karaktär, får den registeransvarige ta ut en rimlig avgift med beaktande av de administrativa kostnaderna för tillhandahållandet av informationen eller meddelandet eller vidtagandet av den åtgärd som begärs eller vägra att tillmötesgå begäran. I sådana fall ska det åligga den registeransvarige att påvisa att begäran är uppenbart ogrundad eller orimlig.
- 5a. Om den registeransvarige har rimliga skäl att betvivla identiteten på den enskilda person som lämnar in en begäran enligt artiklarna 12 och 15, får den registeransvarige begära att ytterligare information som är nödvändig för att bekräfta den registrerades identitet ska tillhandahållas.

Artikel 10a

Information till den registrerade

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige ska tillgängliggöra åtminstone följande information för den registrerade:
 - a) Den registeransvariges identitet och kontaktuppgifter. Om det finns ett uppgiftsskyddsombud ska den registeransvarige även tillhandahålla dennes kontaktuppgifter.
 - b) Ändamålen med den behandling för vilken personuppgifterna är avsedda.
 - c) Rätten att anföra klagomål till en tillsynsmyndighet samt tillsynsmyndighetens kontaktuppgifter.
 - d) Förekomsten av rätten att av den registeransvarige begära tillgång till och rättelse, radering eller begränsning av behandlingen av de personuppgifter som rör den registrerade.

2. Medlemsstaterna ska i lag fastställa att den registeransvarige i specifika fall ska ge den registrerade följande information utöver vad som anges i punkt 1 för att göra det möjligt för honom eller henne att utöva sina rättigheter:
 - a) Behandlingens rättsliga grund.
 - b) Den period under vilken personuppgifterna kommer att lagras eller, om det inte är möjligt, de kriterier som används för att fastställa denna period.
 - c) I tillämpliga fall, kategorierna av mottagare av personuppgifterna, inbegripet i tredjeländer eller internationella organisationer.
 - d) Vid behov ytterligare information, i synnerhet om uppgifterna samlas in utan den registrerades vetskap.

3. Medlemsstaterna får anta lagstiftningsåtgärder som gör att informationen till den registrerade enligt punkt 2 senareläggs, begränsas eller utelämnas, i den utsträckning och så länge som en sådan åtgärd är nödvändig och proportionell i ett demokratiskt samhälle med hänsyn tagen till den berörda enskilda personens grundläggande rättigheter och berättigade intressen, i syfte att
- a) förebygga obstruktion av officiella eller rättsliga utredningar, förundersökningar eller förfaranden,
 - b) undvika menlig inverkan på förebyggande, upptäckt, utredning eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder,
 - c) skydda den allmänna säkerheten,
 - d) skydda den nationella säkerheten,
 - e) skydda andra personers fri- och rättigheter.
4. Medlemsstaterna får anta lagstiftningsåtgärder för att fastställa kategorier av uppgiftsbehandling som helt eller delvis kan omfattas av undantagen i punkt 3.

Artikel 11

(...)

Artikel 12

Den registrerades rätt till tillgång

1. Med förbehåll för artikel 13 ska medlemsstaterna föreskriva att den registrerade ska ha rätt att av den registeransvarige få bekräftelse på huruvida personuppgifter som rör honom eller henne håller på att behandlas och, om sådana personuppgifter håller på att behandlas, få tillgång till uppgifterna och följande information:
 - a) Ändamålen med behandlingen och dess rättsliga grund.
 - b) De kategorier av personuppgifter som behandlingen gäller.
 - c) De mottagare eller kategorier av mottagare till vilka personuppgifterna har lämnats ut, särskilt mottagare i tredjeländer eller internationella organisationer.
 - d) Om möjligt, den förutsedda period under vilken personuppgifterna kommer att lagras eller, om det inte är möjligt, de kriterier som används för att fastställa denna period.
 - e) Förekomsten av rättigheten att av den registeransvarige begära rättelse, radering eller begränsning av behandling av personuppgifter som rör den registrerade.
 - f) Rätten att anföra klagomål till tillsynsmyndigheten samt tillsynsmyndighetens kontaktuppgifter.
 - g) Information om vilka personuppgifter som håller på att behandlas och all tillgänglig information om varifrån dessa uppgifter härstammar.
2. (...)

Artikel 13

Begränsningar av rätten till tillgång

1. Medlemsstaterna får anta lagstiftningsåtgärder som helt eller delvis begränsar den registrerades rätt till tillgång i den utsträckning och för den planerade period som en sådan partiell eller fullständig begränsning utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle med hänsyn tagen till den berörda enskilda personens grundläggande rättigheter och berättigade intressen, i syfte att
 - a) förebygga obstruktion av officiella eller rättsliga utredningar, förundersökningar eller förfaranden,
 - b) undvika menlig inverkan på förebyggande, upptäckt, utredning eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder,
 - c) skydda den allmänna säkerheten,
 - d) skydda den nationella säkerheten,
 - e) skydda andra personers fri- och rättigheter.
2. Medlemsstaterna får anta lagstiftningsåtgärder för att fastställa kategorier av uppgiftsbehandling som helt eller delvis kan omfattas av undantagen i punkt 1.
3. I de fall som avses i punkterna 1 och 2 ska medlemsstaterna föreskriva att den registeransvarige utan onödigt dröjsmål ska informera den registrerade skriftligen om varje vägran eller begränsning av tillgång och om skälen för vägran eller begränsningen. Denna information kan utelämnas om tillhandahållande av sådan information skulle undergräva ett ändamål enligt punkt 1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige ska underrätta den registrerade om möjligheterna att lämna in ett klagomål till en tillsynsmyndighet eller begära rättslig prövning.
4. Medlemsstaterna ska se till att den registeransvarige dokumenterar de sakliga och rättsliga grunderna för beslutet. Denna information ska göras tillgänglig för tillsynsmyndigheterna.

Artikel 14

(...)

Artikel 15

Rätt till rättelse, radering och begränsning av behandling

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registrerade ska ha rätt att utan onödigt dröjsmål av den registeransvarige erhålla rättelse av personuppgifter som rör honom eller henne och som är felaktiga. Med beaktande av ändamålet med behandlingen i fråga ska medlemsstaterna föreskriva att den registrerade ska ha rätt att erhålla komplettering av ofullständiga personuppgifter, bland annat genom tillhandahållande av ett kompletterande utlåtande.
- 1a. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige ska vara skyldig att utan onödigt dröjsmål radera personuppgifter och att den registrerade ska ha rätt att av den registeransvarige utan onödigt dröjsmål erhålla radering av personuppgifter som rör honom eller henne om behandlingen inte är förenlig med de bestämmelser som antagits enligt artiklarna 4, 7 och 8 i detta direktiv eller om uppgifterna måste raderas för att en rättslig förpliktelse som åvilar den registeransvarige ska fullgöras.
- 1b. I stället för radering ska den registeransvarige begränsa behandlingen av personuppgifterna om
 - a) den registrerade bestrider korrektheten av personuppgifterna och det inte kan fastställas huruvida dessa är korrekta, eller
 - b) personuppgifterna måste sparas som bevisning.
- 1c. Om behandlingen av personuppgifter begränsas i enlighet med punkt 1b a ska den registeransvarige underrätta den registrerade innan begränsningen av behandlingen upphävs.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige ska underrätta den registrerade skriftligen om eventuell vägran att rätta, radera eller begränsa behandlingen och om skälen till vägran. Medlemsstaterna får anta lagstiftningsåtgärder som helt eller delvis begränsar skyldigheten att tillhandahålla sådan information i den utsträckning som en sådan begränsning utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle med hänsyn tagen till den berörda enskilda personens grundläggande rättigheter och berättigade intressen, i syfte att
- a) förebygga obstruktion av officiella eller rättsliga utredningar, förundersökningar eller förfaranden,
 - b) undvika menlig inverkan på förebyggande, upptäckt, utredning eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder,
 - c) skydda den allmänna säkerheten,
 - d) skydda den nationella säkerheten,
 - e) skydda andra personers fri- och rättigheter.

Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige ska underrätta den registrerade om möjligheterna att lämna in ett klagomål till en tillsynsmyndighet eller begära rättslig prövning.

- 2b. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige ska meddela varje rättelse av oriktiga personuppgifter till den behöriga myndighet från vilken de oriktiga personuppgifterna kommer.
3. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige i de fall som avses i punkterna 1, 1a, 1b och 1c ska underrätta mottagarna och att mottagarna ska rätta, radera eller begränsa den behandling av personuppgifterna som utförs under deras ansvar.

Artikel 15a

Den registrerades utövande av rättigheter och kontroll genom tillsynsmyndigheten

1. I de fall som avses i artiklarna 10a.3, 13.3 och 15.2 ska medlemsstaterna anta bestämmelser om att den registrerades rättigheter även kan utövas genom den behöriga tillsynsmyndigheten.
 - 1a. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige ska underrätta den registrerade om hans eller hennes möjlighet att utöva sina rättigheter genom tillsynsmyndigheten enligt punkt 1.
2. När den rättighet som avses i punkt 1 utövas ska tillsynsmyndigheten åtminstone underrätta den registrerade om att alla nödvändiga kontroller eller en översyn genom tillsynsmyndigheten har ägt rum. Tillsynsmyndigheten ska också informera den registrerade om hans eller hennes rätt att begära rättslig prövning.

Artikel 16

(...)

Artikel 17

Den registrerades rättigheter i brottsutredningar och straffrättsliga förfaranden

Medlemsstaterna får föreskriva att de rättigheter som avses i artiklarna 10a, 12 och 15 ska utövas i enlighet med nationell lagstiftning om personuppgifterna ingår i ett domstolsbeslut eller ett rättsligt protokoll eller ärende som behandlas i samband med brottsutredningar och straffrättsliga förfaranden.

KAPITEL IV
REGISTERANSVARIG OCH REGISTERFÖRARE

AVSNITT 1
ALLMÄNNA SKYLDIGHETER

Artikel 18

Den registeransvariges skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att, med beaktande av behandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål, samt riskerna, av varierande sannolikhetsgrad och allvar, för enskildas rättigheter och friheter, ska den registeransvarige genomföra lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att se till och kunna visa att behandlingen av personuppgifter utförs i enlighet med detta direktiv. Dessa åtgärder ska ses över och uppdateras vid behov.
 - 1a. Om det står i proportion till uppgiftsbehandlingen, ska de åtgärder som avses i punkt 1 omfatta den registeransvariges genomförande av lämpliga strategier för uppgiftsskydd.
2. (...)
3. (...)

Artikel 19

Inbyggt uppgiftsskydd och uppgiftsskydd som standard

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att, med beaktande av den senaste tekniska utvecklingen och genomförandekostnaderna och med hänsyn till behandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål, samt de risker, av varierande sannolikhetsgrad och allvar, för enskilda personers fri- och rättigheter som behandlingen utgör, ska den registeransvarige – både vid tidpunkten för beslut om vilka medel behandlingen ska utföras med och vid tidpunkten för själva behandlingen – genomföra lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder, såsom pseudonymisering, vilka är utformade för genomförande av principer om uppgiftsskydd, såsom uppgiftsminimering, på ett effektivt sätt och för integrering av de nödvändiga skyddsåtgärderna i behandlingen, för att uppfylla kraven i detta direktiv och skydda den registrerades rättigheter.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige ska genomföra lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att se till att, i standardfallet, endast personuppgifter som är nödvändiga för varje specifikt ändamål med behandlingen behandlas, vilket gäller mängden insamlade uppgifter, behandlingens omfattning, hur länge uppgifterna lagras och tillgängligheten till dem. Sådana åtgärder ska särskilt säkerställa att personuppgifter i standardfallet inte görs tillgängliga utan ingripande från den enskilda personen till ett obegränsat antal enskilda personer.

Artikel 20

Registeransvariga med gemensamt ansvar

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att två eller flera registeransvariga ska ha gemensamt ansvar för registret om de gemensamt fastställer personuppgiftsbehandlingsens ändamål och medel. De ska under öppna former fastställa sitt respektive ansvar för fullgörandet av skyldigheterna enligt detta direktiv, särskilt vad gäller utövandet av den registrerades rättigheter och sina respektive skyldigheter att tillhandahålla den information som avses i artikel 10a, genom ett arrangemang sinsemellan, såvida inte och i den mån som de registeransvarigas respektive skyldigheter fastställs i unionslagstiftning eller lagstiftning i medlemsstaterna som de registeransvariga omfattas av. Inom ramen för arrangemanget ska en kontaktpunkt för de registrerade utses. Medlemsstaterna får fastslå vem av de gemensamt registeransvariga som kan fungera som enda kontaktpunkt för de registrerade i fråga om utövandet av deras rättigheter.
- 1a. Oavsett formerna för det arrangemang som avses i punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva att den registrerade får utöva sina rättigheter enligt de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv gentemot var och en av de registeransvariga.

Artikel 21

Registerförare

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att, om en behandling ska genomföras på en registeransvarigs vägnar, ska den registeransvarige endast anlita registerförare som ger tillräckliga garantier om att genomföra lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder på ett sådant sätt att behandlingen uppfyller kraven i detta direktiv och säkerställa att den registrerades rättigheter skyddas.
- 1a. Medlemsstaterna ska föreskriva att registerföraren inte får anlita en annan registerförare utan den registeransvariges specifika eller allmänna skriftliga förhandstillstånd. I det senare fallet ska registerföraren alltid informera den registeransvarige om eventuella planer på att anlita nya registerförare eller ersätta registerförare, så att den registeransvarige har möjlighet att göra invändningar mot sådana förändringar.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att en registerförarens behandling ska regleras genom ett avtal eller annan rättsligt bindande akt enligt unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning som binder registerföraren till den registeransvarige och i vilken föremålet för behandlingen, behandlingens varaktighet, art och ändamål, typen av personuppgifter och kategorier av registrerade samt den registeransvariges skyldigheter och rättigheter anges, och där det särskilt föreskrivs att registerföraren
- a) endast ska handla efter instruktioner från den registeransvarige,
 - b) ska säkerställa att personer som har tillstånd att behandla personuppgifterna har åtagit sig att iaktta sekretess eller omfattas av en lämplig lagstadgad tystnadsplikt,
 - c) på lämpligt sätt ska bistå den registeransvarige för att garantera efterlevnad av bestämmelserna om den registrerades rättigheter,
 - d) beroende på vad den registeransvarige väljer, ska radera eller återlämna alla personuppgifter till den registeransvarige efter det att tillhandahållandet av uppgiftsbehandlingstjänster har avslutats och radera befintliga kopior, såvida inte lagring av uppgifterna krävs enligt unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning,
 - e) ska ge den registeransvarige tillgång till all information som krävs för att påvisa fullgörandet av de skyldigheter som fastställs i denna artikel,
 - f) ska respektera de villkor som avses i punkterna 1a och 2 för anlitan­de av en annan registerförare.
- 2a. Det avtal eller den andra rättsligt bindande akt som avses i punkt 2 ska vara i skriftlig form, inbegripet i elektronisk form.
3. Om en registerförare i strid med detta direktiv bestämmer ändamålen och medlen för behandlingen av uppgifter ska registerföraren anses vara registeransvarig med avseende på den behandlingen.

Artikel 22

Behandling under den registeransvariges och registerförarens överinseende

Medlemsstaterna ska föreskriva att registerföraren och personer som utför arbete under den registeransvariges eller registerförarens överinseende, och som får tillgång till personuppgifter, får behandla dessa endast enligt instruktion från den registeransvarige, om han eller hon inte är skyldig att göra det enligt unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning.

Artikel 23

Register över behandling av personuppgifter

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att alla registeransvariga ska föra ett register över alla kategorier av personuppgiftsbehandling som de ansvarar för. Detta register ska innehålla följande uppgifter:
 - a) Namn och kontaktuppgifter för den registeransvarige, eventuella gemensamt registeransvariga och uppgiftsskyddsombudet.
 - b) Ändamålen med behandlingen.
 - c) De kategorier av mottagare som personuppgifterna har lämnats ut till eller ska lämnas ut till, inbegripet mottagare i tredjeländer.
 - ca) En beskrivning av kategorierna av registrerade och av kategorierna av personuppgifter.
 - cb) Användning av profilering, i tillämpliga fall.
 - d) I tillämpliga fall, kategorier av personuppgiftsöverföringar till ett tredjeland eller en internationell organisation.
 - da) En uppgift om den rättsliga grunden för den behandling, inbegripet överföringar, för vilken uppgifterna är avsedda.
 - e) Om möjligt, de planerade tidsfristerna för radering av de olika uppgiftskategorierna.
 - f) Om möjligt, en allmän beskrivning av de tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder som avses i artikel 27.1.

2. (...)
- 2a. Medlemsstaterna ska föreskriva att alla registerförare ska upprätthålla ett register över alla kategorier av personuppgiftsbehandling som utförts för den registeransvariges räkning, vilket ska omfatta följande:
 - a) Namn och kontaktuppgifter för registerföraren eller registerförarna, för varje registeransvarig för vars räkning registerföraren agerar samt för det eventuella uppgiftsskyddsombudet.
 - b) De kategorier av behandling som har utförts för varje registeransvarigs räkning.
 - c) I tillämpliga fall, överföringar av uppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation, inbegripet identifiering av tredjelandet eller den internationella organisationen, om den registeransvarige uttryckligen begär detta.
 - d) Om möjligt, en allmän beskrivning av de tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder som avses i artikel 27.1.
- 2b. De register som avses i punkterna 1 och 2a ska upprättas skriftligen, inbegripet i elektroniskt format.
3. Den registeransvarige och registerföraren ska på begäran göra registret tillgängligt för tillsynsmyndigheten.

Artikel 24

Loggning

1. Medlemsstaterna ska se till att det finns loggar över åtminstone följande typer av behandlingar i automatiserade databehandlingssystem: insamling, ändring, läsning, utlämning inbegripet överföringar, sammanförande eller radering. Loggarna över läsning och utlämning ska göra det möjligt att fastställa motivering, datum och tidpunkt för sådan behandling och i möjligaste mån vem som har läst eller lämnat ut personuppgifter, samt vilka som har fått tillgång till uppgifterna.

2. Loggarna bör endast användas för att kontrollera om behandlingen av uppgifterna är tillåten, för egenkontroll, för att garantera dataintegritet och datasäkerhet, samt inom ramen för straffrättsliga förfaranden.
- 2a. Den registeransvarige och registerföraren ska på begäran göra loggarna tillgängliga för tillsynsmyndigheten.

Artikel 25

Samarbete med tillsynsmyndigheten

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige och registerföraren på begäran ska samarbeta med tillsynsmyndigheten vid genomförandet av dess uppgifter.
2. (...)

Artikel 25a

Konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd

1. Om en typ av behandling, särskilt med användning av ny teknik och med beaktande av dess art, omfattning, sammanhang och ändamål, sannolikt leder till en hög risk för enskildas rättigheter och friheter ska medlemsstaterna föreskriva att den registeransvarige före behandlingen ska utföra en bedömning av den planerade behandlingens konsekvenser för skyddet av personuppgifter.
2. Bedömningen ska innehålla åtminstone en allmän beskrivning av den planerade behandlingen, en bedömning av riskerna för de registrerades fri- och rättigheter, de åtgärder som planeras för att hantera dessa risker, skyddsåtgärder, säkerhetsåtgärder och rutiner för att garantera skyddet av personuppgifter och för att visa att bestämmelserna i detta direktiv efterlevs, med hänsyn till de registrerades och andra berörda personers rättigheter och berättigade intressen.

Artikel 26

Förhandssamråd med tillsynsmyndigheten

1. Medlemsstaterna ska se till att den registeransvarige eller registerföraren samråder med tillsynsmyndigheten innan man behandlar personuppgifter som ska ingå i ett nytt register som ska inrättas, om
 - a) en konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd enligt artikel 25a visar att behandlingen skulle leda till en hög risk om inte den registeransvarige vidtar åtgärder för att minska risken, eller om
 - b) behandlingens typ, särskilt vid användning av ny teknik eller nya rutiner eller förfaranden, medför en hög risk för de registrerades fri- och rättigheter.
- 1a. Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheten rådfrågas under utarbetandet av ett förslag till lagstiftningsåtgärd som ska antas av ett nationellt parlament eller av en regleringsåtgärd som grundar sig på en sådan lagstiftningsåtgärd som rör behandling av personuppgifter.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att tillsynsmyndigheten får upprätta en förteckning över de olika typer av uppgiftsbehandling som omfattas av förhandssamråd enligt punkt 1.
- 2a. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige till tillsynsmyndigheten ska lämna in den konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd som avses i artikel 25a och, på begäran, eventuell övrig information som gör att tillsynsmyndigheten kan göra en bedömning av behandlingens överensstämmelse och särskilt av riskerna för skyddet av den registrerades personuppgifter och av därmed sammanhängande skyddsåtgärder.
3. Medlemsstaterna ska föreskriva att tillsynsmyndigheten, om den anser att den planerade behandling som avses i punkt 1 inte skulle vara förenlig med de bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv, särskilt om den registeransvarige inte i tillräcklig mån har fastställt eller reducerat risken, inom högst sex veckor efter begäran om samråd ska ge den registeransvarige och, i tillämpliga fall, registerföraren skriftliga råd samt att den får utnyttja de befogenheter som avses i artikel 46. Denna period kan förlängas med ytterligare en månad beroende på hur komplicerad den planerade behandlingen är. Om den förlängda perioden tillämpas ska den registeransvarige och, i tillämpliga fall, registerföraren inom en månad från det att begäran mottagits informeras, inbegripet om orsakerna till förseningen.

AVSNITT 2 DATASÄKERHET

Artikel 27

Säkerhet i samband med behandlingen av uppgifter

1. Medlemsstaterna ska med beaktande av den senaste utvecklingen och genomförandekostnader och med hänsyn till behandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål samt riskerna av varierande sannolikhetsgrad och allvar för enskilda personers fri- och rättigheter föreskriva att den registeransvarige och registerföraren ska vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa en säkerhetsnivå som är lämplig i förhållande till risken, i synnerhet när det gäller de särskilda kategorier av uppgifter som avses i artikel 8.
2. När det gäller automatiserad uppgiftsbehandling ska varje medlemsstat föreskriva att den registeransvarige eller registerföraren, efter en bedömning av riskerna, ska vidta åtgärder i syfte att
 - a) vägra varje obehörig person åtkomst till datorutrustning som används för behandling av personuppgifter (åtkomstskydd för utrustning),
 - b) förhindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering av datamedier (kontroll av datamedier),
 - c) förhindra obehörig registrering av data och obehörig kännedom om, ändring eller radering av lagrade personuppgifter (lagringskontroll),
 - d) förhindra att obehöriga kan använda system för automatiserad databehandling med hjälp av utrustning för dataöverföring (användarkontroll),
 - e) se till att personer som är behöriga att använda ett system för automatiserad databehandling endast har tillgång till uppgifter som omfattas av deras behörighet (åtkomstkontroll),
 - f) se till att det kan kontrolleras och fastställas till vilka organ personuppgifter har överförts eller kan överföras och för vilka organ uppgifterna har gjorts tillgängliga eller kan göras tillgängliga med hjälp av utrustning för dataöverföring (kommunikationskontroll),

- g) se till att det finns möjlighet att i efterhand kontrollera och fastställa vilka personuppgifter som förts in i ett automatiserat databehandlingssystem, samt när och av vem uppgifterna infördes (indatakontroll),
 - h) förhindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering av personuppgifter i samband med överföring av sådana uppgifter eller under transport av databärare (transportkontroll),
 - i) se till att de system som används kan återställas vid störningar (återställande),
 - j) se till att systemet fungerar, att funktionsfel rapporteras (driftsäkerhet) och att de lagrade personuppgifterna inte kan förvanskas genom funktionsfel i systemet (dataintegritet).
3. (...)

Artikel 28

Anmälan av ett personuppgiftsbrott till tillsynsmyndigheten

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige vid ett personuppgiftsbrott utan onödigt dröjsmål och, om så är möjligt, inte senare än 72 timmar efter att ha fått vetskap om det, ska anmäla brottet till tillsynsmyndigheten, såvida det inte är osannolikt att personuppgiftsbrottet leder till en risk för enskildas rättigheter och friheter. Om anmälan till tillsynsmyndigheten inte görs inom 72 timmar ska den åtföljas av en utförlig motivering.
2. Registerföraren ska efter att ha fått kännedom om ett personuppgiftsbrott utan onödigt dröjsmål anmäla detta till den registeransvarige.
3. Den anmälan som avses i punkt 1 ska åtminstone
 - a) beskriva personuppgiftsbrottets art, inbegripet, om så är möjligt, de kategorier av och det ungefärliga antalet registrerade som berörs samt de kategorier av och det ungefärliga antalet uppgiftsposter som berörs,

- b) förmedla namnet på och kontaktuppgifterna för uppgiftsskyddsombudet eller andra kontaktpunkter där mer information kan erhållas,
 - c) (...)
 - d) beskriva de sannolika konsekvenserna av personuppgiftsbrottet,
 - e) beskriva de åtgärder som den registeransvarige har vidtagit eller föreslagit för att åtgärda personuppgiftsbrottet, inbegripet, i tillämpliga fall, för att mildra dess potentiella negativa effekter.
- 3a. Om, och i den utsträckning, det inte är möjligt att tillhandahålla informationen samtidigt, får informationen tillhandahållas i faser utan onödigt ytterligare dröjsmål.
4. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige ska dokumentera alla personuppgiftsbrott som avses i punkt 1, inbegripet omständigheterna kring brottet, dess effekter och de korrigerande åtgärder som vidtagits. Dokumentationen ska göra det möjligt för tillsynsmyndigheten att kontrollera efterlevnaden av denna artikel.
- 4a. Medlemsstaterna ska föreskriva att den information som avses i punkt 3, om personuppgiftsbrottet rör personuppgifter som har överförts av eller till den registeransvarige i en annan medlemsstat, utan onödigt dröjsmål ska meddelas den registeransvarige i den medlemsstaten.
5. (...)
6. (...)

Artikel 29

Information till den registrerade om ett personuppgiftsbrott

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige, om personuppgiftsbrottet sannolikt kommer att orsaka en hög risk för enskildas fri- och rättigheter, utan onödigt dröjsmål ska informera den registrerade om personuppgiftsbrottet.

2. Den information till den registrerade som avses i punkt 1 ska innehålla en tydlig och enkel beskrivning av personuppgiftsbrottets art och åtminstone de upplysningar och rekommendationer som anges i artikel 28.3 b, d och e.
3. Det ska inte vara ett krav att informera den registrerade i enlighet med punkt 1 om
 - a) den registeransvarige har genomfört lämpliga tekniska och organisatoriska skyddsåtgärder och att dessa åtgärder har tillämpats på de uppgifter som påverkades av personuppgiftsbrottet, framför allt åtgärder som gör uppgifterna oläsbara för alla personer som inte är behöriga att få tillgång till dem, såsom kryptering, eller
 - b) om den registeransvarige har vidtagit ytterligare åtgärder som säkerställer att den höga risk för registrerades fri- och rättigheter som avses i punkt 1 sannolikt inte längre kommer att uppstå, eller
 - c) det skulle innebära en oproportionell ansträngning; i sådana fall ska de registrerade i stället informeras lika effektivt genom ett offentligt meddelande eller en liknande åtgärd.
- 3a. Om registerföraren inte redan har informerat den registrerade om personuppgiftsbrottet får tillsynsmyndigheten, efter att ha bedömt sannolikheten för att brottet medför en hög risk, kräva att registerföraren gör det, eller besluta att något av de villkor som avses i punkt 3 uppfylls.
4. Den information till den registrerade som avses i punkt 1 kan senareläggas, begränsas eller utelämnas på de villkor och av de skäl som avses i artikel 10a.3.

AVSNITT 3

UPPGIFTSSKYDDSOMBUD

Artikel 30

Utnämning av uppgiftsskyddsombudet

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige ska utnämna ett uppgiftsskyddsombud. Medlemsstaterna får undanta domstolars och andra oberoende rättsliga myndigheters dömande verksamhet från denna skyldighet.
2. Uppgiftsskyddsombudet ska utnännas på grundval av yrkesmässiga kvalifikationer och, i synnerhet, expertkunskaper om uppgiftsskyddslagstiftning och praxis i fråga om uppgiftsskydd samt förmåga att fullgöra de uppgifter som avses i artikel 32.
3. Ett enda uppgiftsskyddsombud får utnännas för flera behöriga myndigheter med hänsyn tagen till organisationsstruktur och storlek.
- 3a. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige ska offentliggöra uppgiftsskyddsombudets kontaktuppgifter och meddela dessa till tillsynsmyndigheten.

Artikel 31

Uppgiftsskyddsombudets ställning

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige ska se till att uppgiftsskyddsombudet på ett korrekt sätt och i god tid deltar i alla frågor som rör skyddet av personuppgifter.
2. Den registeransvarige ska stödja uppgiftsskyddsombudet i utförandet av de arbetsuppgifter som avses i artikel 32 genom att tillhandahålla de resurser som krävs för att fullgöra dessa arbetsuppgifter samt tillgång till personuppgifter och behandlingsförfaranden, samt i upprätthållandet av dennes sakkunskap.

Artikel 32

Uppgiftsskyddsombudets uppgifter

Medlemsstaterna ska föreskriva att den registeransvarige ska anförtro uppgiftsskyddsombudet åtminstone följande uppgifter:

- a) Att informera och ge råd till den registeransvarige och de anställda som behandlar personuppgifter om deras skyldigheter enligt detta direktiv och andra unionsbestämmelser eller medlemsstaters bestämmelser om uppgiftsskydd.
- b) Att övervaka efterlevnaden av detta direktiv, av andra unionsbestämmelser eller medlemsstaters bestämmelser om uppgiftsskydd och av den registeransvariges policy för skydd av personuppgifter, inbegripet ansvarstilldelning, information till och utbildning av personal som deltar i behandlingen och tillhörande granskning.
- c) (...)
- d) (...)
- e) (...)
- f) Att på begäran ge råd vad gäller konsekvensbedömningen avseende uppgiftsskydd och övervaka dess genomförande i enlighet med artikel 25a.
- g) Att samarbeta med tillsynsmyndigheten.
- h) Att fungera som kontaktpunkt för tillsynsmyndigheten i frågor som rör behandlingen av personuppgifter, inbegripet det förhandssamråd som avses i artikel 26, och, om så är lämpligt, samråda i andra frågor.

KAPITEL V
ÖVERFÖRING AV PERSONUPPGIFTER TILL TREDJELÄNDER ELLER
INTERNATIONELLA ORGANISATIONER

Artikel 33

Allmänna principer för överföringar av personuppgifter

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att de behöriga myndigheterna endast får överföra personuppgifter som håller på att behandlas eller är avsedda att behandlas efter det att de överförts till ett tredjeland eller en internationell organisation, inklusive för vidare överföring till ett annat tredjeland eller en annan internationell organisation, under förutsättning att de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med andra bestämmelser i detta direktiv respekteras och under förutsättning att följande villkor som fastställs i detta kapitel uppfylls:
 - a) Överföringen är nödvändig för de ändamål som anges i artikel 1.1.
 - b) (...)
 - c) Uppgifterna överförs till en registeransvarig i ett tredjeland eller en internationell organisation som är en behörig myndighet för de ändamål som avses i artikel 1.1.
 - d) Den aktuella medlemsstaten, i fall då personuppgifter överförs eller görs tillgängliga från en annan medlemsstat, har gett förhandstillstånd till överföringen i enlighet med nationell lagstiftning.
 - e) Kommissionen har i enlighet med artikel 34 beslutat att tredjelandet eller den internationella organisationen i fråga utgör en garant för en adekvat skyddsnivå eller, om inget beslut om adekvat skyddsnivå enligt artikel 34 föreligger, när lämpliga skyddsåtgärder har vidtagits eller föreligger enligt artikel 35 eller, om inget beslut om adekvat skyddsnivå enligt artikel 34 föreligger och inga lämpliga skyddsåtgärder enligt artikel 35 har vidtagits, när undantag för särskilda situationer gäller i enlighet med artikel 36.

- ea) Att den behöriga myndighet som gjorde den ursprungliga överföringen eller en annan behörig myndighet i samma medlemsstat vid vidare överföring till ett annat tredjeland eller en internationell organisation godkänner vidareöverföringen efter vederbörligt beaktande av alla relevanta faktorer, inbegripet brottets allvar, det ändamål för vilket uppgifterna ursprungligen överfördes och nivån på skyddet av personuppgifter i tredjelandet till vilket eller den internationella organisationen till vilken personuppgifterna förts vidare.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att överföringar utan förhandstillstånd av en annan medlemsstat i enlighet med led d ska tillåtas endast om överföringen av personuppgifter är nödvändig för att avvärja ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten i en medlemsstat eller ett tredjeland eller mot en medlemsstats väsentliga intressen och förhandstillstånd inte kan erhållas i tid. Den myndighet som har ansvar för att ge förhandstillstånd ska underrättas utan dröjsmål.
- 3a. Alla bestämmelser i detta kapitel ska tillämpas för att säkerställa att den nivå på skyddet av enskilda som garanteras genom detta direktiv inte ska undergrävas.

Artikel 34

Överföring efter beslut om adekvat skyddsnivå

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att om kommissionen har beslutat att tredjelandet, ett territorium eller en eller flera specificerade sektorer i tredjelandet, eller den internationella organisationen i fråga utgör en garant för en adekvat skyddsnivå får personuppgifter överföras till ett tredjeland eller en internationell organisation. I dessa fall ska det inte krävas något särskilt tillstånd.
2. När kommissionen bedömer om en adekvat skyddsnivå råder ska den särskilt beakta

- a) rättsstatsprincipen, respekten för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna, relevant lagstiftning, både allmän lagstiftning och sektorslagstiftning, inbegripet inom områden som allmän säkerhet, försvar, nationell säkerhet och straffrätt samt offentliga myndigheters tillgång till personuppgifter liksom tillämpningen av denna lagstiftning, regler för skydd av uppgifter, yrkesregler och säkerhetsbestämmelser och regler för vidare överföring av personuppgifter till ett annat tredjeland eller en annan internationell organisation, som ska följas i det tredjeland eller inom den internationella organisation som berörs, rättsprejudikat, och effektiva och verkställbara rättigheter för registrerade och effektiv administrativ och rättslig prövning för de registrerade vars personuppgifter överförs,
 - b) huruvida det finns en eller flera effektivt fungerande oberoende tillsynsmyndigheter i tredjelandet, eller som utövar tillsyn över den internationella organisationen, med ansvar för att säkerställa och kontrollera att bestämmelserna om uppgiftsskydd följs, inklusive lämplig befogenhet att besluta om sanktioner, ge registrerade råd och assistans när det gäller utövandet av deras rättigheter och samarbeta med medlemsstaternas tillsynsmyndigheter, och
 - c) vilka internationella åtaganden det berörda tredjelandet eller den berörda internationella organisationen har gjort, eller andra skyldigheter som följer av rättsligt bindande konventioner eller instrument samt av dess deltagande i multilaterala eller regionala system, särskilt rörande skydd av personuppgifter.
3. Kommissionen får, efter att ha bedömt om skyddsnivån är adekvat, besluta att ett tredjeland, ett territorium eller en eller flera specificerade sektorer inom tredjelandet, eller en internationell organisation, utgör en garant för en adekvat skyddsnivå i den mening som avses i punkt 2. Genomförandeakten ska innehålla en mekanism för regelbunden översyn, minst vart fjärde år, som ska beakta all relevant utveckling i det tredjelandet eller den internationella organisationen. Den territoriella och sektorsmässiga tillämpningen ska regleras i genomförandeakten, där det också i förekommande fall ska anges vilken myndighet (eller vilka myndigheter) som är tillsynsmyndighet(er) enligt punkt 2 b. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

4. (...)
- 4a. Kommissionen ska fortlöpande övervaka utveckling i tredjeländer och internationella organisationer vilken kan påverka hur beslut som antagits enligt punkt 3 fungerar.
5. Kommissionen ska, när tillgänglig information visar det, i synnerhet efter den översyn som avses i punkt 3, fastställa att ett tredjeland, ett territorium eller en specificerad sektor inom tredjelandet i fråga eller en internationell organisation inte längre kan garantera en adekvat skyddsnivå i den mening som avses i punkt 2, och får i den mån det behövs dra tillbaka, ändra eller upphäva det beslut som avses i punkt 3 utan retroaktiv verkan. Genomförandeakten ska antas enligt det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2 eller, i fall som är ytterst brådskande, enligt förfarandet i artikel 57.3.
- 5a. Kommissionen ska samråda med tredjelandet eller den internationella organisationen i fråga för att lösa den situation som lett till beslutet enligt punkt 5.
6. Medlemsstaterna ska föreskriva att ett beslut enligt punkt 5 inte ska påverka överföringar av personuppgifter till tredjelandet, territoriet eller den specificerade sektorn inom tredjelandet, eller den internationella organisationen i fråga, enligt artiklarna 35–36.
7. Kommissionen ska offentliggöra en förteckning i *Europeiska unionens officiella tidning* och på sin webbplats över tredjeländer, territorier och specificerade sektorer i ett tredjeland samt internationella organisationer där den har fastställt att en adekvat skyddsnivå inte kan eller inte längre kan garanteras.
8. (...)

Artikel 35

Överföring med stöd av lämpliga skyddsåtgärder

1. Om det inte föreligger något beslut enligt artikel 34 ska medlemsstaterna föreskriva att en överföring av personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation får ske om
 - a) lämpliga skyddsåtgärder för personuppgifter har fastställts i ett rättsligt bindande instrument, eller
 - b) den registeransvarige har bedömt alla omständigheter kring en överföring av personuppgifter och dragit slutsatsen att lämpliga skyddsåtgärder för personuppgifterna föreligger.
- 1a. Den registeransvarige ska informera tillsynsmyndigheten om kategorier av överföringar enligt punkt 1 b.
2. Sådana överföringar som grundar sig på punkt 1 b ska dokumenteras, och dokumentationen ska på begäran göras tillgänglig för tillsynsmyndigheten, inbegripet datum och tidpunkt för överföringen, information om den mottagande behöriga myndigheten, skälet till överföringen och de uppgifter som har överförts.

Artikel 36

Undantag i särskilda situationer

1. Om det inte föreligger något beslut om adekvat skyddsnivå enligt artikel 34 eller några lämpliga skyddsåtgärder enligt artikel 35, ska medlemsstaterna föreskriva att en överföring eller en kategori av överföringar av personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation får ske endast om något av följande villkor är uppfyllt:
 - a) Överföringen är nödvändig för att skydda intressen som är av grundläggande betydelse för den registrerade eller för en annan person.
 - b) Överföringen är nödvändig för att skydda den registrerades berättigade intressen, om lagstiftningen i den medlemsstat som överför personuppgifterna föreskriver detta.

- c) Överföringen av uppgifter är nödvändig för att avvärja en omedelbar och allvarlig fara för den allmänna säkerheten i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - d) Överföringen är nödvändig i enskilda fall för de ändamål som anges i artikel 1.1.
 - e) Överföringen är nödvändig i ett enskilt fall för att fastslå, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk som hänför sig till de ändamål som anges i artikel 1.1.
2. Personuppgifter får inte överföras om den överförande behöriga myndigheten fastställer att den berörda registrerades grundläggande fri- och rättigheter väger tyngre än allmänintresset av en sådan överföring som avses i punkt 1 d och e.
3. Sådana överföringar som grundar sig på punkt 1 ska dokumenteras, och dokumentationen ska på begäran göras tillgänglig för tillsynsmyndigheten, inbegripet datum och tidpunkt för överföringen, information om den mottagande behöriga myndigheten, skälet till överföringen och de uppgifter som har överförts.

Artikel 36aa

Överöring av personuppgifter till mottagare som är etablerade i tredjeländer

1. Genom undantag från artikel 33.1 c och utan att det påverkar tillämpningen av internationella avtal som avses i punkt 2, får det i unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning föreskrivas att de behöriga myndigheter som avses i artikel 3.14 a, i enskilda och särskilda fall, får överföra personuppgifter direkt till mottagare som är etablerade i tredjeländer endast om de övriga bestämmelserna i detta direktiv efterlevs och följande villkor är uppfyllda:
- a) Överföringen är av avgörande betydelse och absolut nödvändig för att utföra en arbetsuppgift som en överförande behörig myndighet ansvarar för i enlighet med unionslagstiftningen eller medlemsstatens lagstiftning för de ändamål som anges i artikel 1.1.
 - b) Den överförande behöriga myndigheten har fastställt att inga av den berörda registrerades grundläggande fri- eller rättigheter väger tyngre än det allmänintresse som nödvändiggör överföringen i det aktuella fallet.

- c) Den överförande behöriga myndigheten anser att överföring till den myndighet i tredjelandet som är behörig för de ändamål som avses i artikel 1.1 är ineffektivt eller olämpligt, i synnerhet eftersom överföringen inte kan göras inom rimlig tid.
 - d) Den behöriga myndigheten i tredjelandet har utan dröjsmål informerats, såvida detta inte är ineffektivt eller olämpligt.
 - e) Den överförande behöriga myndigheten har informerat mottagaren om det eller de specifika ändamål för vilka och personuppgifterna får behandlas och personuppgifterna får endast behandlas av mottagaren om detta är nödvändigt.
2. Med ett internationellt avtal som avses i punkt 1 avses varje gällande bilateralt eller multilateralt internationellt avtal mellan medlemsstater och tredjeländer inom området för straffrättsligt samarbete och polissamarbete.
- 2a. Den överförande behöriga myndigheten ska informera tillsynsmyndigheten om överföringar enligt denna artikel.
- 2b. Överföringar som grundar sig på punkt 1 ska dokumenteras.

Artikel 37

(...)

Artikel 38

Internationellt samarbete för skydd av personuppgifter

1. I förbindelser med tredjeland och internationella organisationer ska kommissionen och medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att
 - a) utveckla rutiner för det internationella samarbetet för att underlätta en effektiv tillämpning av lagstiftningen om skydd av personuppgifter,
 - b) på internationell nivå erbjuda ömsesidigt bistånd för en effektiv tillämpning av lagstiftningen om skydd av personuppgifter, bland annat genom underrättelse, hänskjutande av klagomål, assistans vid utredningar samt informationsutbyte, med iakttagande av lämpliga skyddsåtgärder för personuppgifter samt skyddet av andra grundläggande rättigheter och friheter,
 - c) involvera berörda aktörer i diskussioner och åtgärder som syftar till att öka det internationella samarbetet när det gäller tillämpningen av lagstiftningen om skydd av personuppgifter,
 - d) främja utbyte och dokumentation om lagstiftning och praxis för skydd av personuppgifter, inklusive avseende behörighetskonflikter med tredjeländer.
2. (...)

KAPITEL VI
OBEROENDE TILLSYNSMYNDIGHETER

AVSNITT 1
OBEROENDE STÄLLNING

Artikel 39

Tillsynsmyndighet

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera offentliga myndigheter som ska vara ansvariga för att övervaka tillämpningen av detta direktiv, i syfte att skydda fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter i samband med behandlingen av deras personuppgifter samt att underlätta det fria flödet av sådana uppgifter inom unionen.
 - 1a. Varje tillsynsmyndighet ska bidra till en enhetlig tillämpning av detta direktiv i hela unionen. För detta ändamål ska tillsynsmyndigheterna samarbeta såväl sinsemellan som med kommissionen i enlighet med kapitel VII.
2. Medlemsstaterna får föreskriva att en tillsynsmyndighet som har inrättats enligt förordning EU/ XXX kan vara den tillsynsmyndighet som avses i detta direktiv och ska ta på sig ansvaret för de uppgifter som ska utföras av den tillsynsmyndighet som inrättas enligt punkt 1 i denna artikel.
3. Om det finns fler än en tillsynsmyndighet i en medlemsstat ska medlemsstaten utse den tillsynsmyndighet som ska företräda myndigheterna i fråga i Europeiska dataskyddsstyrelsen.

Artikel 40

Oberoende

1. Medlemsstaterna ska se till att varje tillsynsmyndighet är fullständigt oberoende i utförandet av de uppgifter och utövandet av de befogenheter som den anförtrotts i enlighet med detta direktiv.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att varje tillsynsmyndighets ledamot eller ledamöter i utförandet av sina uppgifter och i utövandet av sina befogenheter enligt detta direktiv ska stå fria från utomstående påverkan, direkt såväl som indirekt, och varken begära eller ta emot instruktioner av någon.
3. Tillsynsmyndighetens ledamöter ska avstå från alla handlingar som står i strid med deras tjänsteutövning och under sin mandattid avstå från all annan avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet som står i strid med deras tjänsteutövning.
4. (...)
5. Varje medlemsstat ska se till att varje tillsynsmyndighet förfogar över de mänskliga, tekniska och finansiella resurser samt de lokaler och den infrastruktur som behövs för att myndigheten ska kunna utföra sina uppgifter och utöva sina befogenheter, inklusive inom ramen för det ömsesidiga biståndet, samarbetet och deltagandet i Europeiska dataskyddsstyrelsens verksamhet.
6. Varje medlemsstat ska se till att varje tillsynsmyndighet väljer och förfogar över egen personal, som ska ta instruktioner uteslutande från tillsynsmyndighetens ledamot eller ledamöter.
7. Medlemsstaterna ska se till att varje tillsynsmyndighet blir föremål för finansiell kontroll, utan att detta påverkar tillsynsmyndighetens oberoende. Medlemsstaterna ska se till att varje tillsynsmyndighet förfogar över en egen, offentlig årsbudget som kan ingå i den övergripande statsbudgeten eller nationella budgeten.

Artikel 41

Allmänna villkor för tillsynsmyndighetens ledamöter

1. Medlemsstaterna ska fastställa att varje ledamot av en tillsynsmyndighetska utses genom ett öppet förfarande av antingen den berörda medlemsstatens parlament eller regering eller statschef eller av ett oberoende organ som enligt medlemsstatens lagstiftning har anförtrotts utnämningen.
2. Ledamoten eller ledamöterna ska ha de kvalifikationer, den erfarenhet och den kompetens, särskilt på området skydd av personuppgifter, som krävs för att de ska kunna utföra sitt uppdrag och utöva sina befogenheter.
3. Varje ledamots uppdrag ska upphöra då mandattiden löper ut eller om ledamoten avgår eller avsätts från sin tjänst i enlighet med lagstiftningen i den berörda medlemsstaten.
4. En ledamot kan avsättas endast på grund av allvarlig försummelse eller när ledamoten inte längre uppfyller de krav som ställs för att han ska kunna utföra sina uppgifter.
5. (...)

Artikel 42

Regler för inrättandet av en tillsynsmyndighet

1. Varje medlemsstat ska fastställa följande i lag:
 - a) Varje tillsynsmyndighets inrättande.
 - b) De kvalifikationer och de villkor för lämplighet som krävs för att någon ska kunna utnämnas till ledamot av en tillsynsmyndighet.
 - c) Regler och förfaranden för att utse varje tillsynsmyndighets ledamöter.

- d) Mandattiden för varje tillsynsmyndighets ledamot eller ledamöter, vilken inte får understiga fyra år, utom vid tillsättandet av de första ledamöterna efter det att detta direktiv har trätt ikraft, då ett stegvis tillsättningsförfarande med kortare perioder för några av ledamöterna får tillämpas om detta är nödvändigt för att garantera myndighetens oberoende.
 - e) Huruvida varje tillsynsmyndighets ledamot eller ledamöter får ges förnyat mandat, och om så är fallet, för hur många perioder.
 - f) Vilka villkor som gäller för de skyldigheter som varje tillsynsmyndighets ledamot eller ledamöter och personal har, förbud mot handlingar, yrkesverksamhet och förmåner som står i strid därmed under och efter mandattiden och vilka bestämmelser som gäller för anställningens upphörande.
 - g) (...)
- 1a Varje tillsynsmyndighets ledamot eller ledamöter ska i enlighet med unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning omfattas av tystnadsplikt både under och efter sin mandattid vad avser konfidentiell information som har kommit till deras kännedom under utförandet av deras arbetsuppgifter eller utövandet av deras befogenheter. Under mandatperioden ska denna tystnadsplikt i synnerhet gälla rapporter från enskilda personer om överträdelser av detta direktiv.

Artikel 43

(...)

AVSNITT 2

BEHÖRIGHET, UPPGIFTER OCH BEFOGENHETER

Artikel 44

Behörighet

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att varje tillsynsmyndighet inom sin egen medlemsstats territorium ska vara behörig att utföra de uppgifter och utöva de befogenheter som tilldelas den i enlighet med detta direktiv.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att tillsynsmyndigheterna inte ska vara behöriga att utöva tillsyn över domstolar som behandlar personuppgifter inom ramen för sin dömande verksamhet. Medlemsstaterna får föreskriva att tillsynsmyndigheterna inte ska vara behöriga att utöva tillsyn över andra oberoende rättsliga myndigheter som behandlar personuppgifter inom ramen för sin rättsliga verksamhet.

Artikel 45

Uppgifter

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att varje tillsynsmyndighet inom sitt territorium ska
 - a) övervaka och verkställa tillämpningen av de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och dess genomförandeåtgärder,
 - aa) öka allmänhetens medvetenhet och kunskaper om risker, regler, skyddsåtgärder och rättigheter i samband med behandlingen av personuppgifter,
 - ab) i enlighet med nationell lagstiftning ge rådgivning åt det nationella parlamentet, regeringen och andra institutioner och organ om lagstiftningsmässiga och administrativa åtgärder rörande skyddet av enskilda personers fri- och rättigheter när det gäller behandling av personuppgifter,
 - ac) öka registeransvarigas och registerföräres medvetenhet om sina skyldigheter enligt detta direktiv,

- ad) på begäran tillhandahålla information till registrerade om hur de ska utöva sina rättigheter enligt detta direktiv, och om så krävs samarbeta med tillsynsmyndigheter i andra medlemsstater för detta ändamål,
- b) hantera klagomål från en registrerad eller från ett organ, en organisation eller en sammanslutning enligt artikel 53, och där så är lämpligt undersöka den sakfråga som klagomålet gäller och inom rimlig tid underrätta den klagande om hur undersökningen fortskrider och om resultatet, i synnerhet om det krävs ytterligare undersökningar eller samordning med en annan tillsynsmyndighet,
- c) kontrollera att behandling av uppgifter enligt artikel 15a är laglig och inom en rimlig period informera den registrerade om resultatet av kontrollen enligt artikel 15a.3 eller om skälen till att kontrollen inte har genomförts,
- d) samarbeta, inbegripet utbyta information, med och ge ömsesidigt bistånd till andra tillsynsmyndigheter för att se till att detta direktiv tillämpas och verkställs på ett enhetligt sätt,
- e) utföra undersökningar om tillämpningen av detta direktiv, inbegripet på grundval av information som erhålls från en annan tillsynsmyndighet eller annan offentlig myndighet,
- f) följa sådan utveckling som påverkar skyddet av personuppgifter, bland annat inom informations- och kommunikationsteknik,
- g) (...)
- h) ge råd om sådan behandling av personuppgifter som avses i artikel 26,
- i) bidra till Europeiska dataskyddsstyrelsens verksamhet.

2. (...)

3. (...)

4. Varje tillsynsmyndighet ska underlätta inlämningen av klagomål enligt punkt 1 b genom åtgärder, såsom att tillhandahålla ett särskilt formulär för ändamålet, vilket också kan fyllas i elektroniskt, utan att andra kommunikationsformer utesluts.
5. Utförandet av alla tillsynsmyndigheters arbetsuppgifter ska vara avgiftsfritt för den registrerade och för uppgiftsskyddsombudet.
6. Om begäran är uppenbart ogrundad eller orimlig, särskilt på grund av dess repetitiva karaktär, får tillsynsmyndigheten utkräva en rimlig avgift grundad på de administrativa kostnaderna eller vägra att tillmötesgå begäran. Det åligger tillsynsmyndigheten att påvisa att begäran är uppenbart ogrundad eller orimlig.

Artikel 46

Befogenheter

1. Varje medlemsstat ska i lag fastställa att dess tillsynsmyndighet ska ha effektiva undersökningsbefogenheter, vilket minst innebär rätten att från den registeransvarige och registerföraren få tillgång till alla personuppgifter som behandlas och all information som tillsynsmyndigheten behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter.
 - a) (...)
 - b) (...)
 - c) (...)
- 1a. Varje medlemsstat ska i lag fastställa att dess tillsynsmyndighet ska ha effektiva korrigerande befogenheter, till exempel:
 - a) Utfärda varningar till den registeransvarige eller registerföraren om att planerade behandlingar sannolikt kommer att bryta mot de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv.

- b) Beordra den registeransvarige eller registerföraren att se till att uppgiftsbehandlingen är förenlig med de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv, om lämpligt på ett visst sätt och inom en viss tid, bland annat genom att beordra att uppgifter ska rättas, begränsas eller raderas i enlighet med artikel 15.
 - c) Införa en tillfällig eller definitiv begränsning av, inklusive ett förbud mot, uppgiftsbehandlingen.
- 1b. Varje medlemsstat ska i lag fastställa att dess tillsynsmyndighet ska ha effektiva befogenheter att ge den registeransvarige råd i enlighet med det förfarande för förhandssamråd som avses i artikel 26 och att på eget initiativ eller på begäran avge yttranden till det nationella parlamentet, medlemsstatens regering eller, i enlighet med nationell lagstiftning, till andra institutioner och organ samt till allmänheten, i frågor som rör skydd av personuppgifter.
2. Utövandet av de befogenheter som tillsynsmyndigheten tilldelas enligt denna artikel ska omfattas av lämpliga skyddsåtgärder, inbegripet effektiva rättsmedel och rättssäkerhet, som fastställts i unionslagstiftningen och medlemsstaternas lagstiftning i enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
3. Varje medlemsstat ska i lag fastställa att dess tillsynsmyndighet ska ha befogenhet att göra rättsliga myndigheter uppmärksamma på överträdelse av de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och att, när så är lämpligt, inleda eller på annat sätt delta i rättsliga förfaranden, i syfte att säkerställa efterlevnaden av de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv.

Artikel 46a

Rapportering av överträdelser

Medlemsstaterna ska föreskriva att de behöriga myndigheterna ska inrätta effektiva mekanismer för att uppmuntra till konfidentiell rapportering av överträdelser av detta direktiv.

Artikel 47

Verksamhetsrapport

Varje tillsynsmyndighet ska upprätta en årlig rapport om sin verksamhet, vilken kan omfatta en förteckning över typer av anmälda överträdelser och typer av ålagda påföljder. Rapporten ska översändas till det nationella parlamentet, regeringen och andra myndigheter som utsetts genom nationell lagstiftning. Den ska göras tillgänglig för allmänheten, kommissionen och Europeiska dataskyddsstyrelsen.

KAPITEL VII

SAMARBETE

Artikel 48

Ömsesidigt bistånd

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att tillsynsmyndigheterna ska utbyta relevant information och ge ömsesidigt bistånd i arbetet för att genomföra och tillämpa detta direktiv på ett enhetligt sätt, och ska införa åtgärder som bidrar till ett verkningsfullt samarbete. Det ömsesidiga biståndet ska särskilt omfatta begäranden om information och tillsynsåtgärder, till exempel begäranden om att genomföra samråd, inspektioner och utredningar.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att varje tillsynsmyndighet ska vidta alla lämpliga åtgärder för att kunna besvara en begäran från en annan tillsynsmyndighet utan onödigt dröjsmål och inte senare än en månad efter det att den tagit emot begäran. Till sådana åtgärder hör bland annat att översända relevant information om genomförandet av en pågående utredning.
 - 2a. En begäran om bistånd ska innehålla all nödvändig information, inklusive syftet med begäran och skälen till denna. Information som utbyts får endast användas för det syfte för vilket den har begärts.
 - 2b. En tillsynsmyndighet som tar emot en begäran om bistånd får bara vägra att tillmötesgå begäran om
 - a) den inte är behörig att behandla den sakfråga som begäran avser eller de åtgärder som det begärs att den ska utföra, eller
 - b) det skulle vara oförenligt med bestämmelserna i detta direktiv eller med den unionslagstiftning eller medlemsstatslagstiftning som den tillsynsmyndighet som mottar begäran omfattas av.
3. Den tillsynsmyndighet som tagit emot begäran ska meddela den myndighet som begäran kommer ifrån om resultatet eller, allt efter omständigheterna, om hur de åtgärder som vidtagits för att tillmötesgå begäran fortskrider. Vid vägran enligt punkt 2b ska myndigheten redogöra för sina skäl för att vägra att tillmötesgå begäran.

- 3a. Varje tillsynsmyndighet ska som regel tillhandahålla den information som begärts av andra tillsynsmyndigheter på elektronisk väg i standardiserat format.
- 3b. Åtgärder som vidtagits efter en begäran om ömsesidigt bistånd ska inte vara belagda med någon avgift. Tillsynsmyndigheter får i undantagsfall komma överens med andra tillsynsmyndigheter om regler för ersättning från andra tillsynsmyndigheter för vissa utgifter i samband med tillhandahållande av ömsesidigt bistånd.
- 3c. Kommissionen får precisera format och förfaranden för sådant ömsesidigt bistånd som avses i denna artikel samt formerna för elektronisk överföring av information tillsynsmyndigheter emellan, samt mellan tillsynsmyndigheter och Europeiska dataskyddsstyrelsen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 57.2.

Artikel 49

Europeiska dataskyddsstyrelsens uppgifter

1. Europeiska dataskyddsstyrelsen som inrättats genom förordning (EU) .../ XXX ska i samband med uppgiftsbehandling som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde ha följande uppgifter:
- a) Ge kommissionen råd i alla frågor som gäller skydd av personuppgifter inom unionen, till exempel om eventuella förslag till ändring av detta direktiv.
 - b) På eget initiativ eller på begäran av en av sina ledamöter eller av kommissionen behandla frågor om tillämpningen av detta direktiv och utfärda riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis i syfte att främja en enhetlig tillämpning av detta direktiv.
 - ba) Utforma riktlinjer för tillsynsmyndigheterna i fråga om tillämpningen av de åtgärder som avses i artikel 46.1 och 46.1b.

- bb) Utfärda riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis i enlighet med led b för att konstatera de uppgiftsbrott och fastställa det otillbörliga dröjsmål som avses i artikel 28.1 och 28.2 och för de särskilda omständigheter under vilka en registerförare eller en registeransvarig är skyldig att anmäla personuppgiftsbrottet.
 - bc) Utfärda riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis i enlighet med led b angående de omständigheter under vilka ett personuppgiftsbrott sannolikt kommer att orsaka en hög risk för rättigheterna och friheterna för de personer som avses i artikel 29.1.
 - c) Se över den praktiska tillämpningen av de riktlinjer och rekommendationer samt den bästa praxis som avses i leden b och ba.
 - d) Avge ett yttrande till kommissionen för bedömningen av huruvida skyddsnivån i ett tredjeland eller en internationell organisation är adekvat, inbegripet för en bedömning av huruvida tredjelandet, territoriet, den internationella organisationen eller den specificerade sektorn inte längre garanterar en adekvat skyddsnivå. I detta syfte ska kommissionen lämna all nödvändig dokumentation till Europeiska dataskyddsstyrelsen, inklusive korrespondens med regeringen i tredjelandet, territoriet eller databehandlingssektorn i tredjelandet eller den internationella organisationen.
 - e) Främja samarbete och effektivt bilateralt och multilateralt utbyte av praxis och information mellan tillsynsmyndigheterna.
 - f) Främja gemensamma utbildningsprogram och underlätta personalutbyte mellan tillsynsmyndigheterna, där så är lämpligt även med tillsynsmyndigheter i tredjeland och internationella organisationer.
 - g) Främja utbyte av kunskap och dokumentation om lagstiftning och praxis på området för uppgiftsskydd med tillsynsmyndigheter med ansvar för uppgiftsskydd i hela världen.
2. När kommissionen begär rådgivning från Europeiska dataskyddsstyrelsen får den ange en tidsfrist med hänsyn till hur brådskande ärendet är.

3. Europeiska dataskyddsstyrelsen ska vidarebefordra sina yttranden, riktlinjer, rekommendationer och exempel på bästa praxis till kommissionen och till den kommitté som avses i artikel 57.1, samt offentliggöra dem.
4. Kommissionen ska hålla Europeiska dataskyddsstyrelsen underrättad om de åtgärder den vidtagit som en följd av den senares yttranden, riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis.

KAPITEL VIII
RÄTTSMEDEL, ANSVAR, PÅFÖLJDER OCH ADMINISTRATIVA SANKTIONER

Artikel 50

Rätt att lämna in ett klagomål till en tillsynsmyndighet

1. Utan att det påverkar andra administrativa prövningsförfaranden eller rättsmedel ska medlemsstaterna föreskriva att alla registrerade personer som anser att behandling av personuppgifter som avser dem inte är förenlig med de bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv har rätt att anföra ett klagomål till en enda tillsynsmyndighet.
 - 1a. Medlemsstaterna ska föreskriva att den tillsynsmyndighet som mottagit klagomålet, om klagomålet inte anförts till den myndighet som är behörig enligt artikel 44.1, utan onödigt dröjsmål ska överlämna det till den behöriga tillsynsmyndigheten. Den registrerade ska informeras om överlämningen.
 - 1b. Medlemsstaterna ska se till att den tillsynsmyndighet som mottagit klagomålet tillhandahåller ytterligare hjälp på den registrerades begäran.
2. (...)
- 2a. Den registrerade ska underrättas av den behöriga tillsynsmyndigheten om klagomålets handläggning och dess resultat, inbegripet möjligheten till rättsmedel enligt artikel 51.
3. (...)

Artikel 51

Rätt till ett effektivt rättsmedel mot en tillsynsmyndighets beslut

1. Utan att det påverkar något annat administrativt prövningsförfarande eller prövningsförfarande utanför domstol ska medlemsstater föreskriva att en fysisk eller juridisk person har rätt till ett effektivt rättsmedel mot ett rättsligt bindande beslut som avser dem och som meddelats av en tillsynsmyndighet.

2. Utan att det påverkar något annat administrativt prövningsförfarande eller prövningsförfarande utanför domstol ska varje registrerad person ha rätt till ett effektivt rättsmedel om den i enlighet med artikel 44.1 behöriga tillsynsmyndigheten inte inom tre månader behandlar ett klagomål eller om tillsynsmyndigheten inte informerar den registrerade om handläggningen eller resultatet av det klagomål som anförts med stöd av artikel 50.
3. Medlemsstaterna ska föreskriva att talan mot en tillsynsmyndighet ska väckas vid domstol i den medlemsstat där tillsynsmyndigheten är etablerad.

Artikel 52

Rätt till ett rättsmedel mot en registeransvarig eller en registerförare

Utan att det påverkar tillgängliga administrativa prövningsförfaranden eller prövningsförfaranden utanför domstol, inbegripet rätten att anföra ett klagomål till en tillsynsmyndighet i enlighet med artikel 50, ska medlemsstaterna föreskriva rätten till effektiva rättsmedel för registrerade om de sistnämnda anser att deras rättigheter enligt de bestämmelser som antas till följd av detta direktiv har kränkts som en följd av att personuppgifter har behandlats på ett sätt som inte är förenligt med dessa bestämmelser.

Artikel 53

Företrädande av registrerade personer

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell processrättslagstiftning se till att den registrerade har rätt att ge ett organ, en organisation eller en sammanslutning som har inrättats på vederbörligt sätt i enlighet med lagen i en medlemsstat, som inte har vinstsyfte och vars stadgeenliga mål är av allmänt intresse och som är aktiv på området skydd av registrerades rättigheter och friheter vad gäller skyddet av deras personuppgifter, i uppdrag att lämna in klagomålet för hans eller hennes räkning och att utöva de rättigheter som avses i artiklarna 50, 51 och 52 för hans eller hennes räkning.
2. (...)
3. (...)

Artikel 54

Rätt till ersättning

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att var och en som lidit materiell eller immateriell skada till följd av en olaglig behandling av personuppgifter eller av någon annan åtgärd som är oförenlig med de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv har rätt till ersättning för denna skada från den registeransvarige eller varje annan myndighet som är behörig enligt nationell lagstiftning.
2. (...)
3. (...)

Artikel 55

Påföljder

Medlemsstaterna ska föreskriva påföljder för överträdelse av bestämmelser som har utfärdats med tillämpning av detta direktiv och ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa påföljder tillämpas. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

KAPITEL IX
GENOMFÖRANDEAKTER

Artikel 56

(...)

Artikel 57

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 87 i förordning (EU) XXX. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt, ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

KAPITEL X SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 58

Upphävande

1. Rådets rambeslut 2008/977/RIF ska upphöra att gälla från och med den dag som anges i artikel 62.1.
2. Hänvisningar till det upphävda rambeslut som avses i punkt 1 ska anses som hänvisningar till detta direktiv.

Artikel 59

Förhållande till tidigare antagna unionsakter för straffrättsligt samarbete och polissamarbete

Direktivet ska inte påverka särskilda bestämmelser om skydd av personuppgifter i unionsrättsakter på området för straffrättsligt samarbete och polissamarbete som antagits före det datum då detta direktiv antas och som reglerar behandlingen av personuppgifter medlemsstaterna emellan och medlemsstaternas utsedda myndigheters tillgång till informationssystem som inrättats på grundval av fördragen och som är relevanta för direktivets tillämpningsområde.

Artikel 60

Förhållande till tidigare ingångna internationella avtal på området för straffrättsligt samarbete och polissamarbete

Internationella avtal som rör överföring av personuppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer som ingicks av medlemsstaterna innan detta direktiv trädde i kraft och som är förenliga med unionslagstiftning som var tillämplig innan detta direktiv trädde i kraft ska fortsätta att gälla tills de ändras, ersätts eller återkallas.

Artikel 61
Utvärdering

1. Kommissionen ska regelbundet överlämna rapporter om utvärderingen och översynen av detta direktiv till Europaparlamentet och rådet.
 - 1a. Inom ramen för dessa utvärderingar och översyner ska kommissionen i synnerhet granska tillämpningen av bestämmelserna i kapitel V om överföring av personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer samt hur bestämmelserna fungerar, och därvid särskilt beakta beslut som antagits i enlighet med artiklarna 34.3 och 36aa.
 - 1b. För de ändamål som avses i punkterna 1 och 1a får kommissionen begära information från medlemsstaterna och tillsynsmyndigheterna.
 - 1c. Kommissionen ska när den utför de utvärderingar och översyner som avses i punkterna 1 och 1a ta hänsyn till ståndpunkter och slutsatser från Europaparlamentet, rådet och andra relevanta organ och källor.
 - 1d. De första rapporterna ska överlämnas senast fyra år efter dagen för genomförandet av detta direktiv. Därefter ska rapporter överlämnas vart fjärde år. Rapporterna ska offentliggöras.
 - 1e. Kommissionen ska, om så är nödvändigt, överlämna lämpliga förslag om ändring av detta direktiv och om anpassning av andra rättsliga instrument, med särskild hänsyn till informationsteknikens utveckling och mot bakgrund av informationssamhällets utveckling.
2. Kommissionen ska inom tre år efter det att detta direktiv har trätt i kraft se över andra rättsakter som antagits av Europeiska unionen och som reglerar de behöriga myndigheternas behandling av personuppgifter för att uppnå de mål som anges i artikel 1.1, inklusive de unionsakter som avses i artikel 59, i syfte att bedöma om de behöver anpassas till detta direktiv och, i förekommande fall, lägga fram förslag till ändring av dessa rättsakter för att slå vakt om ett enhetligt tillvägagångssätt för skydd av personuppgifter inom detta direktivs tillämpningsområde.
3. (...)

Artikel 62

Genomförande

1. Medlemsstaterna ska senast [datum/ två år efter det att detta direktiv har trätt i kraft] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen. De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den xx.xx.201x [datum/ två år efter det att detta direktiv har trätt i kraft].

När en medlemsstat antar sådana bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

- 1a. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva att de automatiserade databehandlingssystem som inrättades innan detta direktiv trädde i kraft undantagsvis, när det innebär oproportionerliga ansträngningar, ska bringas i överensstämmelse med artikel 24.1 inom sju år från och med det att detta direktiv har trätt i kraft.
 - 1b. Under exceptionella omständigheter får en medlemsstat bringa ett visst automatiserat databehandlingssystem som inrättats innan detta direktiv trädde i kraft i överensstämmelse med artikel 24.1 inom en specifik tidsperiod efter den period som avses i punkt 1a om det annars skulle uppstå allvarliga problem för driften av detta specifika automatiserade databehandlingssystem. Den ska underrätta kommissionen om skälen till dessa allvarliga problem och skälen till den angivna tidsperioden inom vilken den ska bringa detta specifika automatiserade databehandlingssystem i överensstämmelse med artikel 24.1. Den angivna perioden ska under inga omständigheter överstiga tre år efter den period som avses i punkt 1a.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 63
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 64
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ...,

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande